72ste JAARGANG No. 9484 MAANDAG 5 DECEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

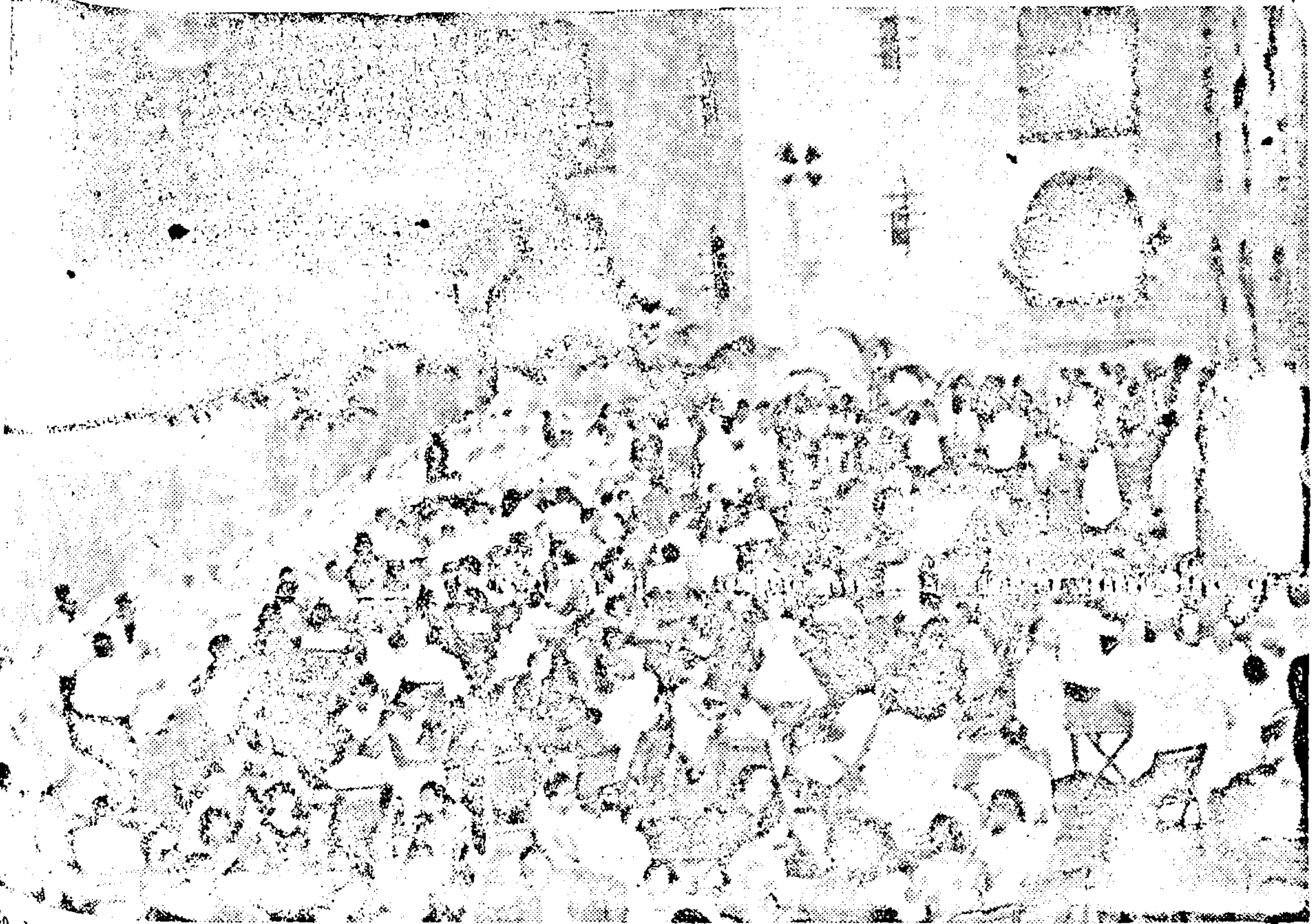
DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Imponerende eeuwfeestviering St. Elizabeths Ziekenhuis

VOLK van CURACAO brengt ontroerende hulde aan ZUSTERS VAN HOSPITAAL

Hoofdgeschenk: radio-distributie met mogelijkheid van interne uitzending en oproepsysteem voor alle afdelingen

Zo druk was het zaterdagavond op de patio van het St Thomas College aan de Breedestraat, toen daar — men mag wel zeggen — heel Curaçao was bijeen — gekomen om de Zusters en het Bestuur van het Hospitaal ter gelegenheid van het eeuwfeest van het Ziekenhuis op hartelijke wijze te huldigen. Links langs de patio-muur zitten de Zusters. Op de achtergrond ontwaart men het podium met de autoriteiten, waaronder Gouverneur Struycken, Min.-pres. Jonckheer en Gezaghebber Gorsira. *(Copyright „B. en N.")*

Klokken van Moederhuis kleppen over stampvolle patio van St. Thomas College

Willemstad. — „Wanneer wij in termen van eeuwen denken, dan treft ons de kleinheid van ons zelf. In dit licht moeten wij de herdenking van het honderdjarig bestaan van deze instelling zien. Wij zijn hier bijeengekomen niet alleen om de zusters te eren die thans in ons ziekenhuis werkzaam zijn, maar ook om generaties van liefdevolle werksters te gedenken. Want voor deze arbeid was een voortdurende grote toewijding nodig. Een toewijding die haar kracht putte uit de ondoorbroken vloeiende bron van christelijke naastenliefde in haar hoogste vorm: de barmhartigheid". Aldus Gezaghebber Gorsira in een gevoelige toespraak tijdens de grote receptie welke Zaterdagavond ter gelegenheid van de eeuwfeestviering van het St. Elisabeths Hospitaal in de patio van het Sint Thomascollege gehouden werd.

„Anonyme liefde der Zusters is ziel van het ziekenhuis"

Deze receptie was niet meer en niet minder dan een manifestatie van het volk van Curaçao voor zijn ziekenhuis-zusters. Honderden en nog eens honderden uit alle lagen van de Curaçaose gemeenschap vulden de grote patio van de school naast het ziekenhuis tot de uiterste hoeken. Lang niet allen konden een plaats vinden, zo groot was de toeloop. Indrukwekkend was de gang der honderden langs Moeder Berchmanns, pater rector Hulsman, de Algemene Overste Moeder Wilhelmina en de leden van het bestuur van het ziekenhuis, om deze te complimenteren ter gelegenheid van deze heugelijke eeuwfeestviering. De Zusters zaten langs een der zijkanten in een lange rij en moesten ook heel wat handen drukken.

De regering der Nederlandse Antillen was vertegenwoordigd door premier Jonckheer en minister v. Romondt. het Bestuurscollege door Gezaghebber Gorsira en Gedeputeerden, de C.P.I.M. door de heer v. Wordragen, terwijl men verder geen enkele belangrijke figuur van het eiland miste.

Baanbrekend werk

Tegen negen uur arriveerde de Gouverneur, waarna premier Jonckheer aanstonds het woord nam. Hij zeide, dat het 100-jarig bestaan van het St Elisabeths Gasthuis niet alleen een heugelijk feit is voor de katholieke gemeenschap, doch ook voor de gehele burgerij. Bij de ingrijpende veranderingen van de gezondheidszorg en de enorme vlucht, die de medische wetenschap heeft genomen met het doel betere levensvoorwaarden te scheppen, hebben de particuliere instellingen baanbrekend werk verricht en kunnen deze wedijveren met het beste wat op dit gebied ter wereld wordt verricht. Dit geldt speciaal voor dit Huis, dat in de loop der jaren een vergaande modernisering heeft ondergaan en waarop de burgerij dan ook met recht trots is.

Spreker memoreerde de liefderijke verpleging der Zusters en zeide, dat de gehele gemeenschap haar grote erkentelijkheid verschuldigd is, welke hij op deze dag gaarne wilde vertolken. De Zusters hebben de voornaamste rol gespeeld in de groei en de uitbouw van het ziekenhuis. Daarvoor bracht hij de Congregatie namens de regering en de burgerij warme dank.

Ook onze algemeen geachte en gewaardeerde Rector van het Gasthuis alsmede de conrector, pater Möhlmann, hebben aldus spreker, belangrijke arbeid verricht. Gedurende vele jaren heeft Rector Hulsman zich met de algemene leiding van het Hospitaal belast en daar voor een groot deel zijn levenstaak van gemaakt. Ook hem en pater Möhlmann wenste hij van harte geluk en hij besloot zijn rede met het ziekenhuis en allen, die daarin werken, voorspoed toe te wensen.

Feesten is allemaal goed en wel, denkt frater Candidus. Maar er moet ook opgeruimd. Hier de frater in actie na afloop der receptie.

Een eeuw arbeid

De Gezaghebber van Curaçao, de heer Gorsira, drukte in een geïmproviseerde rede met woorden, die recht uit het hart kwamen, zijn gevoelens van grote genegenheid jegens de jubilerende Zusters en de leiding van het Hospitaal uit.

Pas enkele uren geleden, aldus spreker, had hem het bericht bereikt, dat hij op deze bijeenkomst het woord zou moeten voeren. Doch hij had het verzoek niet kunnen afwijzen, hoewel hij eerst dezelfde ochtend weer in dienst was getreden.

De Gezaghebber zeide daarna, dat een tijdsspanne van honderd jaar voor de mensen een mystieke betekenis heeft, omdat wanneer zij in termen van eeuwen gaan denken, hen de kleinheid van zichzelf treft. Na de generaties van Zusters geëerd te hebben, die in de voorbije eeuw voor het heil der zieken gearbeid hebben, zeide hij, dat dit werk zonder een goddelijke ingeving onmogelijk volbracht had kunnen worden. Hij vertolkte de gevoelens van grote dankbaarheid van al degenen, die eens de toewijding der Zusters tijdens een ziekte hadden mogen ondervinden. Als men zelf hulp en verpleging nodig heeft, aldus de Gezaghebber, dan beseft men pas wat deze Zusters voor onze gemeenschap betekenen.

Als burgervader en mede namens het eilandsbestuur wenste hij de Zusters geluk met het bereiken van deze mijlpaal. Hij betrok bij deze gelukwens de paters Hulsman en Möhlmann, omdat zij voor de onmisbare geestelijke bijstand gezorgd hebben, zonder dewelke dit liefdewerk niet volbracht had kunnen worden.

Stem van het Moederhuis

Een bijzonder aardige attentie vormde hierna een uitzending van de Curom in samenwerking met Radio Nederland Wereldomroep uit het Moederhuis „Maria Mater Dei" van de Zusters te Breda. Eerst beierden de klokken van het Moederhuis feestelijk over de patio als een groet aan de Zusters, waarvan de meesten aanstonds de vertrouwde klanken uit de tijd, dat zij nog in Nederland waren, met ontroering herkenden. Vervolgens zong een Zusterkoor meerstemmig het lied: „Hoort hoe het klokje met zilveren klank", waarin vooral de zinsnede: „De zusters hier leven echt met u mee" de betekenis van de radio-uitzending in woorden bracht.

De stem van Moeder Vicaris klonk daarna luid en helder over de stampvolle patio, die ontroerd zat te luisteren. Zij zeide met innige dankbaarheid het 100-jarig bestaan van het Curaçaose Hospitaal te herdenken. Vanuit het Moederhuis „Maria Mater Dei" wenste zij de Zusters overzee geluk met dit heugelijke feit.

Welke drijfveer?

Moeder Clarentia zeide vervolgens, dat in 1826 te Breda het eerste R.K. Hospitaal werd gevestigd, een ziekenhuis, dat echter slechts over vier bedden bschikte. Dit mosterdzaadje is echter uitgegroeid tot een boom van christelijke charitas, waarvan de takken zich uitbreiden tot Curaçao en Afrika, alwaar zich ziekenhuizen bevinden, waar zieken van alle gezindten hulp kunnen vinden.

Is er mooier ideaal denkbaar, aldus Moeder Clarentia, dan aan de wereldse genoegens te verzaken, het vaderland vaarwel te zeggen en zich aan de verzorging der zieken te gaan wijden? Naast deze zieken hebben de Zusters van Breda op Curaçao ook de krankzinnigen en melaatsen onder haar hoede genomen. In deze instellingen moesten zij zijn de evenwichtigen tussen de uit hun evenwicht geraakten en de hulp biedenden tussen de hulpelozen.

Welke drijfveer is de ziel van deze moed om met vergeten van zichzelf toch met volharding dit liefdewerk aan te durven, vroeg Moeder Clarentia zich af? Het is de heerlijke christelijke charitas, die haar oorsprong vindt in het christelijk gebod: „Gij zult de evennaaste liefhebben als u zelf".

Andere geschenken: harmonium en geldbedrag

Gedachten naar Curaçao

Zuster Josephia ten slotte besloot deze originele begroeting uit het Moederhuis te Breda met de verzekering, dat aller gedachten op deze heugelijke dag bij de Zusters op Curaçao zijn, en dat daarom de verrassing van deze radio-uitzending bedacht was

Een enthousiast applaus daverde uit de patio op, toen de omroeper het einde van de uitzending aankondigde.

Een koor bestaande uit leden van het Fraterskoor en het koor van de kathedrale kerk onder leiding van Frater Fidelius, voerde hierna de feestcantate „Cantemus in honorem Caritatis" van F. Mendelsohn Bartholdy op. 68 uit met woorden van Frater Gualbert. De heer Jacobo Palm en Frater Marianus begeleidden op de piano. Een muzikaal huldebetoon, dat een der hoogtepunten van de avond vormde.

Toen trad dr De Windt, de voorzitter van het Feestcomité, naar voren om de Zusters namens het volk van Curaçao het feestgeschenk aan te bieden. In zijn geschiedkundige schets van het ontstaan der ziekenverzorging op Curaçao, liet hij het uitkomen, dat het honderd jaar geleden ontstane plan om de zieken hulp te bieden, door de gehele bevolking van het eiland werd gedragen. Op deze wijze is het Hospitaal ontstaan. Daarom was de op initiatief van kapelaan Kieckens gehouden collecte zo buitengewoon goed geslaagd. De pastoors van de buitendistricten gingen zelf met de collectebus rond en haalden ƒ 3000.— op, welk bedrag door bijzondere giften nog werd verhoogd.

CANTATE TER ERE VAN DE NAASTENLIEFDE

Frater M. Gualbert. F. Mendelssohn-Bartholdy, Op. 68.

**Cantemus canticum in honorem Caritatis!
Cantemus et Laudemus!**

**Een simpel werk, begonnen met Gods zegen,
Gedragen door een heilig vuur,
Ontstoken in de vrome harten,
Staat voor ons in dit uur
Als monument van liefde en kracht,
Aan de kinderen van dit land gebracht!**

**„De minste dienst de mens bewezen",
Zo staat er in de Schrift te lezen,
„In Mijnen Naam, verwerft een eeuwig loon"!**

**Zo kwamen dan op deze woorden
De Zusters hier uit verre oorden,
Verlatend allen die zij minden!
Verbrekend, al wat hen kon binden
En stichtten hier een nieuwe woon!**

**Maar in de roemloos trage uren
Van harde arbeid en verduren,
Van zorg en stil gedragen leed,
Werd in Gods liefde een bres geslagen,
Die hen vervulde al hun dagen;
Liefde waarom men 't al vergeet!**

**Laat ons die dappere eerstelingen
In vroom gedenken nu bezingen,
Om goede werken, welke God slechts weet!**

**Laat dank en vreugde luid verklanken
Wat jarenlang al in ons leeft!
Laat Curacao zijn Zusters danken
Met woorden die ons 't harte geeft!
Bejubelen wij die talloos velen,
Die, ieder in hun eigen taak,
In al die jaren mochten delen
Het werk van zo'n verheven zaak!
Voor wat een eeuwlang werd gegeven
Uit liefde groot en zonder maat!
Bezegelend soms met eigen leven
De liefdewerken van hun Staat!**

**Nu juichen met Gods Engelen mede,
In 's hemels vrede,
Al die de goede strijd gestreden!
U, God, wij loven,
Men hen, hierboven,
Voor wat een eeuwlang werd gegeven
Uit liefde groot en zonder maat!
Bezegelend soms met eigen leven
De liefdewerken van hun Staat!
Om de arbeid van deze honderd jaren
Juicht duizendvoudige mensenschare!**

**God, Spaar nog lang!, is onze bede.
Geef hen tot loon de Eeuwige Vrede!
De Kroon der Onvergankelijkheid!
Dat het aan allen zij gegeven,
Te ontvangen na hun vruchtbaar leven
De Woon der Eeuwige Zaligheid!**

Liefde voor Zusters niet verflauwd

En zoals het volk honderd jaar geleden juichte, toen de drie eerste Zusters, Ursula, Johanna en Dorothea, hier aan wal stapten, zo juicht het ook thans, nu Curaçao het honderdjarig verblijf van de Zusters van Breda in haar midden herdenkt. Ook nu zijn collectes gehouden en bleek, dat de liefde van de Curaçaose bevolking voor de Zusters nog geenszins verflauwd is. In de buitendistricten werd door het persoonlijk bezoek van een dokter ƒ 2000,— bijeengebracht, welk bedrag door bijzondere giften nog kon worden vergroot.

Het Comité prijst zich gelukkig met behulp van de bijdragen van het dankbare volk de Zusters als jubileum-geschenk een volledige uitrusting voor een algehele geluidsinstallatie in het ziekenhuis, een radio-distributie met de mogelijkheid van interne uitzending en ontvangst van buiten, alsmede een harmonium, te kunnen aan bieden.

Hierdoor zal de mogelijkheid geschapen zijn de diensten in de kapel en eventuele gebeurtenissen in de

(Vervolg naar pag. 5)

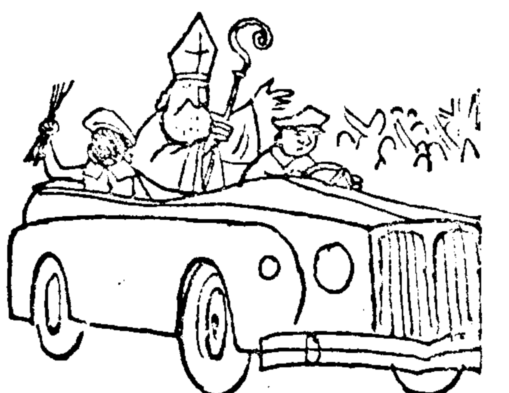
De opgewekte en vriendschappelijke stemming duurde zelfs voort tot na de receptie. De mannen van het ensemble „Magyari" brachten pater rector, Moeder Wilhelmina en Moeder Berchmanns nog een aparte (en olijke) serenade. In het midden: pater rector Hulsman, naast deze de Algemeen Overste Moeder Wilhelmina, en geheel rechts: Moeder Berchmanns.

Fosfaatlading wordt NIET gelost

's-Gravenhage. — Een fosfaatlading aan boord van het K.N.S.M.-schip „Charis" kon niet te New Orleans worden gelost, doordat de Internationale Unie van Zeevarenden bij het schip liet posten ter ondersteuning van de stakende arbeiders op Curaçao.

Amigoe film

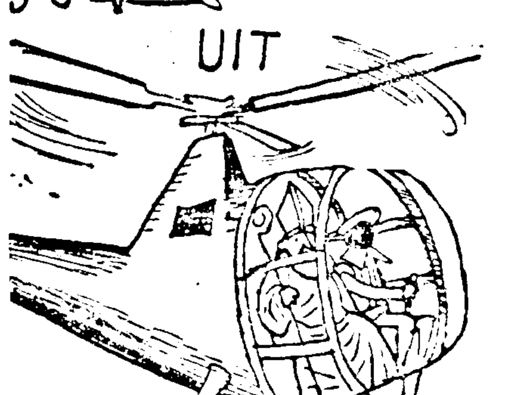

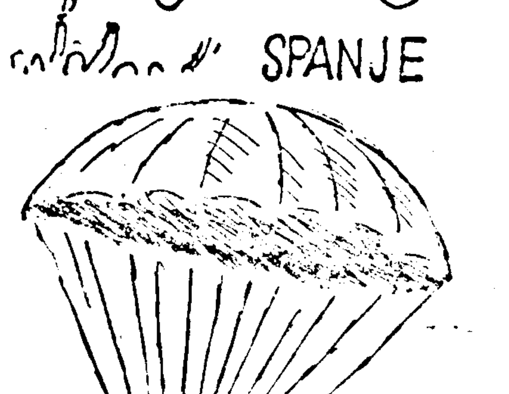

Parijs. — In het departement Nederrijn is een nieuw olieveld ontdekt en op een diepte van 1400 meter olie aangeboord. In tien uur is uit de boring 140.000 liter ruwe olie verkregen.

„Harold Martina, een openbaring", volgens Colombiaanse bladen

Enthousiaste verslagen over onze stadgenoot-musicus

Willemstad. — Het is ons gelukt, dank zij de vriendelijke en welwillende medewerking van zijn familie op Curaçao, de hand te leggen op enkele interessante recensies, welke Colombiaanse kranten schreven over het pianoconcert van onze stadgenoot Harold Martina, die in Colombia studeert. De heer Harold Martina heeft op 23 november jl. een pianorecital gegeven, waarover het Colombiaanse publiek enthousiast was. Op Curaçao is Harold Martina een bekende persoonlijkheid in de muziekwereld. Jammer, dat men hier slechts weinig van deze begaafde jongeling afweet; immers de laatste jaren verbleef Harold meest in het buitenland, o.a. in de Verenigde Staten.

Harold Martina achter het muziek-instrument, waarmede hij zoveel successen beleefde.

Wij laten hier twee der recensies vertaald volgen:

Een blad schreef:

„Wij, leken op het gebied van de muziek, hebben dit voordeel boven de technici van de kritiek, dat wij niet weten waarom wij van een bepaald muziekstuk houden. Deze volheid van gevoel is meer integer dan dat ze alleen maar de soorten van muziek zou herkennen door de manier, waarop ze wordt voortgebracht. De cliché-kritiek in van te voren reeds op papier gebrachte woorden, is even vals in zijn loftuitingen als het dityrambisch geschrei der klaagvrouwen.

Als wij niet door de retoriek en de ijdele woordenkraam van de zg. kritici waren bedrogen, zouden wij zeggen, dat Harold Martina een pianist is met een machtige techniek en een artist met een krachtige persoonlijkheid, zeer modern in zijn opvattingen; zeer gedurfd en origineel in zijn stijl. Maar liever verkondigen wij het van de daken, dat zijn manier van piano spelen ons als bij toverslag heeft gewonnen.

Harold Martina is van Curaçao wat betreft zijn afkomst, maar hij is van Antioquia wat zijn wetenschappelijke en esthetische vorming aangaat en om het prestige, dat hij bij de Antioqueños geniet, te oordelen naar het luidruchtig en enthousiast applaus, dat ze hem brachten. Vanaf deze plaats voorspellen wij hem een roemrijke loopbaar als pianist."

In een ander blad lezen we:

„In het uitstekende programma, bevattende meesterwerken van Bach. Beethoven, Brahms, Liszt, Chopin en Debussy, gistermiddag geinterpreteerd in het theater Lido door de jonge pianist Harold Martina, toonde de executant voor een select auditorium de verhevenheid van zijn techniek en verantwoorde stijl. Voor velen van de aanwezigen was dit zo voortreffelijk samengestelde pianorecital een zeer aangename gewaarwording. Martina is een meester in het evenwichtig en sonore fraseren, dat toehoorders overtuigt en zijn vingervlugheid is geweldig. Hij weet uit zijn instrument nuances en welluidendheden te toveren van een zuivere kwaliteit. Hij is welsprekend op zijn instrument en zijn versies verschaffen genot."

Tenslotte nog deze bespreking:

„Het optreden van Martina had twee belangrijke aspecten, die wij zouden kunnen samenvatten: Hij was een authentieke openbaring als pianist. Het eerste aspect werd ons reeds bij de eerste noten, die hij speelde duidelijk, en wij gaven er ons rekenschap van, dat we ons niet tegenover een debutant bevonden. Dit wil niet zeggen, dat we van hem geen goed spel verwachtten, maar alles wat hij ons bood, was een verrassing van de hoogste rang.

Het tweede aspect: zijn zekerheid en beheersing, waarmede hij het essentiële van de muziekwerken tot uitdrukking wist te brengen en mede te delen. Dit wil allerminst zeggen, dat hij een groot pianist is, en dat hij reeds voldoende artistieke sterkte zou bezitten, maar hij is op de goede weg en hij is begonnen op een buitengewone wijze. Zijn houding voor de piano is geconcentreerd en nobel, hij maakt geen gebaren en is zuinig met zijn bewegingen."

Deze enthousiaste recensies zijn wel een reden tot trots voor alle muziekminnenden op Curaçao. De „Amigoe di Curaçao" wenst onze Harold veel succes toe, ook zijn composities, en wij hopen hem spoedig in de Stadschouwburg weer eens te horen.

Toen hedenmorgen de leerlingen van het Peter Stuyvesant College op school verschenen, zagen zij, dat Peter Stuyvesant zich in Sinterklaas-kledij gestoken had. Een wat grimmige, doch toch wel sympathieke Sinterklaas, waarom de jongens en meisjes veel plezier hadden.

Scheidsrechter ditmaal spelbreker

„Caribbean Boys" laat zich niet van goede kant zien

Willemstad. — Gistermiddag kon op het Asiento-terrein voor het eerst sinds vele weken weer een competitiewedstrijd doorgang vinden. Nadat het nieuwe veld op Kust en Burgh betrokken was, bleek, dat de grond nog niet bestand was tegen de vele zware regenbuien van de laatste tijd. Na rijp beraad besloot het Asiento Voetbalbestuur het oude terrein op Post 6 weer in gebruik te nemen. Ondanks de vele regen van de laatste dagen en ook nog enkele uren voor de aanvang der wedstrijd, was het veld uitstekend bespeelbaar; het deed zelfs echt Hollands aan met de groene grasmat over het gehele veld. Hoewel beide partijen om klokslag vier uur op het veld aanwezig waren, kon de wedstrijd toch geen doorgang vinden, daar ditmaal de scheidsrechter roet in het eten gooide door niet op te komen.

Er waren twee andere Bondsscheidsrechters onder het publiek, doch Asiento's tegenstander, de „Caribbean Boys", weigerde met een andere dan de aangewezen referee te beginnen. Het draaide tenslotte uit op een vriendschappelijk partijtje, waarin Asiento met 2—1 de meerdere bleef, dank zij een doelpunt van de Caribbean Boys-achterhoede in eigen doel.

Bij Asiento stond een nieuwe kracht opgesteld: de linksbinnen Van Hoogdalem, die een flinke aanwinst betekent. Met harde en zuivere schoten van beide voeten stelde hij de keeper herhaaldelijk op de proef, die echter door zijn uitstekende doelverdedigen steeds erger wist te voorkomen.

Het is jammer, dat, nu de weersomstandigheden eindelijk weer een competitiewedstrijd toelieten, de scheidsrechter spelbreker werd. Aan de andere kant liet „Caribbean Boys" zich niet van zijn beste kant bekijken door zelfs de internationale scheidsrechter Van Ham af te wijzen.

Asiento-jeugd viert St. Nicolaas met Sportdag

Willemstad. — Onder gunstige weersomstandigheden vierde de Asiento-jeugd op het voetbalveld van Post 6 gistermorgen wederom het Sint Nicolaasfeest. Hoewel wij niet aannemen, dat een van de jongens nog zijn geloof in de Goedheilig man heeft bewaard, waren ze toch allemaal opgekomen om elkaar in de vele spelletjes de talrijke prijzen af te snoepen. Ongeveer 150 jongens namen deel aan hardlopen, verspringen, bal ingooien, etc.

De jeugdcommissie van de Asiento voetbalclub, bestaande uit de heren Goedendorp, Kuipers en Verboon, zijn er ten volle in geslaagd de jeugd een prettige morgen te bezorgen.

Rontgenfoto's voor olie-employés

Emmastad. — Met ingang van donderdag 8 december as. zullen alle mannelijke employé's van de N.V. C.P.I.M. en C.S.M. in de gelegenheid worden gesteld zich te laten onderzoeken door middel van miniatuur longfoto's.

Een en ander geschiedt vrijwillig en de employé's, die hiervan gebruik wensen te maken, moet zich persoonlijk melden bij de Afdeling Geneeskundige Dienst van de maatschappij. Het onderzoek vindt plaats in de Polikliniek te Emmastad.

Nieuw lid in Radio Advies Raad

Willemstad. — Naar wij vernemen, heeft de heer C. T. A. M. Leo in verband met zijn groot verlof tijdelijk ontslag gevraagd als lid van de Radio Adviesraad van de Nederlandse Antillen. De heer Leo vertegenwoordigde de Oliegemeenschap in de Radio Adviesraad.

Als zijn opvolger is benoemd de heer W. A. Verschoor, eveneens van de C.P.I.M.

Morgenavond start van Internationaal tennistournooi

Willemstad. — Morgenavond neemt de internationale tennisweek op de banen te Mundo Nobo een aanvang. De actieve heer Chumaceiro en de tennisbond hebben het gedaan gekregen dat de cracks die hebben gespeeld in het tournooi van de Altamira club te Caracas, alhier enige wedstrijden zullen spelen. Het tennisminnend publiek krijgt hierdoor volop gelegenheid te genieten van zeer hoogstaand tennis.

De wedstrijden worden gespeeld op dinsdag, woensdag en donderdagavond, vrijdagmiddag, zaterdag- en zondagmiddag. De finales van het herendubbel en enkel worden gespeeld op zaterdag en zondagmiddag.

Prettig is het, dat aan deze 7 buitenlandse spelers ook onze stadgenoot Hugo Gerharts is toegevoegd.

De toegangsprijzen zijn zo laag mogelijk gesteld en de tennisbond heeft niets nagelaten opdat dit tournooi werkelijk een succes zal worden. En hier het programma:

Dinsdagmiddag: Carrido II — Gerharts; Pimentel — Gallardo, beide partijen „best of three".

Woensdagavond: Gonzales — Vieira; Garridol — Guerrero, beide partijen „best of three".

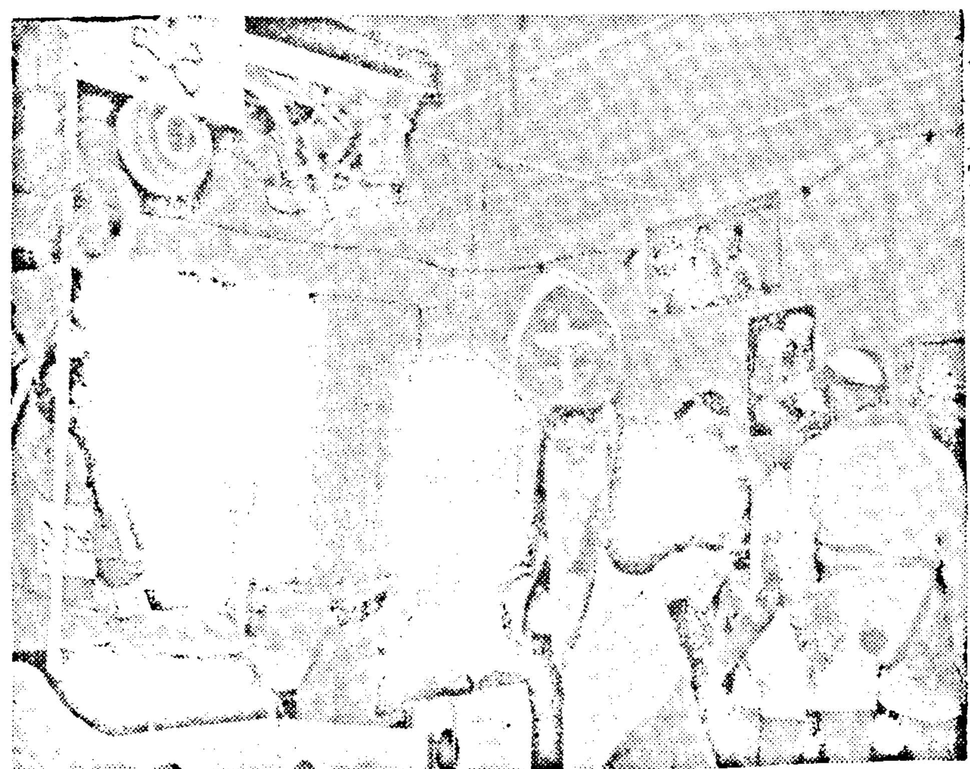
Donderdagavond: Herendubbelspel: Zal nog nader bekend gemaakt worden.

Donderdagavond: Demonstratie of inhaal wedstrijden.

Vrijdagavond: Halve finales heren enkelspel, „best of five".

Zaterdagmiddag: Finale herendubbelspel, „best of five".

Zondagmiddag: Finale heren enkelspel, „best of five".

Hier de Goedheilig Man op Vaersenbaai temidden van de politiemensen. Men was het allemaal met elkaar eens dat het brilletje hem wel goed stond.

Het was voor de Sint in club „De West" een hele toer, zaterdagavond, om uit zijn waterlaarzen te komen. Onder hilariteit van de aanwezigen trok hij zijn kleding omhoog. Rechts een der Zwarte Pieten in het tenue van onderwatervisser.

St. Nicolaas bezoekt „De West", „Vaersenbaai" en Zeemanshuis

Willemstad. — Het afgelopen weekeinde heeft volledig in het kader van de St. Nicolaasviering gestaan, zowel in als buiten de stad. Er is danig feest gevierd en naar onze mening was het overal zeer gezellig. Voor onze redacteur begon het zaterdagmiddag al met de aankomst van de goedheilig man die maar liefst per K.L.M.-Convair op het Curaçaose vliegveld arriveerde om direct hierna een bezoek te brengen aan de KLM-Club „De West", waar vele kinderen de komst van de Spaans Bezoeker reeds ongeduldig afwachtten. Vergezeld van twee Zwarte Pieten deed de goede Sint zijn intrede. Voor veel kindertjes had hij een goed en soms waarschuwend woordje. De cadeautjes werden toch uitgereikt, ook aan de stoute kinderen.

Des avonds deed een ditmaal heel andere Sinterklaas zijn intrede in de Club „De West". Gezeten in een smalle boot op wielen, welke getrokken werd door Zwarte Pieten getooid met zwemvest en duikbril, kwam de Goedheilig Man de club binnenrijden. De boot was opgetuigd met allerlei attributen zoals o.a. een fles zuurstof, die verbonden was met de schoorsteen, zodat men door deze uitlaat steeds een wolk van lucht, vermengd met confetti, kon blazen. Een knerpende claxon behoorde er natuurlijk ook bij. De Sint was eveneens uitgerust met zwemvest en droeg grote waterlaarzen. De stoomboot droeg de naam van **„Caraibisch steek- *onder water* spel"**. Het is een steek onder water spel geworden want haast elke uitlating van de Sint sloeg ergens op.

Het is in de KLM-club een kostelijke vertoning geworden waarbij alle aanwezige grote kinderen hebben geschaterd. De koddige maar soms scherpe opmerkingen van Jaap Cohen, pardon, van de Sint, deden de aanwezigen uitbarsten van het lachen.

Zo kregen o.a. chefkok Mestdorp en leverancier Micheltje van Wilpen het zwaar te verduren.

Zaterdagavond kreeg ook Vaersenbaai bezoek van de Sint. Deze kwam tegen half elf de baai binnen.... rijden en bleef tot ver na elven de gast van de politiemensen.

Ook hier werden enkele zeer bekende figuren op het matje geroepen. De Sint ontzag niemand en bleek gul met zijn uitlatingen. De Commissaris G. J. Botterweg verwelkomde de goede Sint en deed hem later ook weer uitgeleide. Aanwezig waren o.a. de Hoofdcommissaris Van 't Hof, Hoofd-Inspecteur P. Paul en hun echtgenoten.

Nadat de Sint vertrokken was leidde de heer Joop Prins, wiens hart nog steeds een plaatsje heeft ingeruimd voor Vaersenbaai, de polonaise. Voorop ging het echtpaar A. J. de la Mar, dat gisteren het heugelijke feit herdacht dat het 25 jaar geleden in ondertrouw ging. Het zilveren bruidsfeest vindt plaats op 18 december a.s. Onze gelukwensen alvast.

Alle bezoekers van Vaersenbaai kregen zaterdagavond een bon voor een gratis portie saté, die men zelf moest gaan braden op enkele houtskoolvuurtjes welke in de zankbak stonden opgesteld. Het was niet lang nadat de stokjes met rauw vlees waren uitgegeven, dat een heerlijke lucht over de baai ging. Onnodig te zeggen dat men gesmuld heeft.

Sint Nicolaas is verder gisteravond naar het R. K. Zeemanshuis gereden waar behalve vele kinderen en bestuursleden en medewerkers ook grote kinderen van Marine etc. waren. De Sint was in een goed humeur en liet eerst de kleintjes voorkomen. Allen ontvingen een stuk speelgoed.

Het humeur van de Goede Sint werd nog beter toen de medewerksters naar voren moest komen. Hoewel de liedjes maar zwakjes werden gezongen.

Zo kwam dan weer een einde aan een Sint Nicolaasweekeinde.

New York. — De Algemene Vergadering der Verenigde Naties heeft zich met algemene stemmen accoord verklaard met de oprichting van een internationaal bureau voor het vreedzaam gebruik van atoomenergie. De commissie, bestaande uit twaalf landen, die een Statuut voor dit orgaan moet opstellen, komt 23 januari bijeen.

MAX WOISKY op Curacao

Suffisantdorp. — Vrijdag j.l. arriveerde uit Nederland op Curaçao de bekende Surinaamse "music-maker" Max Woisky, van het "La Cubana Orkest". De heer Woisky bracht gister een bezoek aan zijn landgenoten in het Suffisantdorp alwaar hij enthousiast werd ontvangen. In de Surinamers Club werd de gast op een koele dronk onthaalt. Op verzoek van de heer Woisky werd de populaire vriendschapswals van Alex Vervuurt gedraaid. Deze had hij nog nooit eerder gehoord. Het is nu de derde maal, dat de heer Woisky, een bezoek aan ons eiland brengt: hij kwam hier n.l. in 1947 en 1953. De heer Woisky verklapte ons dat zijn orkest eind Januari zes nieuwe deuntjes zal brengen. Vrijdag a.s. vertrekt de heer Woisky naar Suriname voor een familie bezoek. Wij wensen deze populaire Surinamer prettige dagen toe op ons eiland.

Bij relletjes te Bombay naar aanleiding van een regeringsplan om de staat Bombay in drieën te verdelen, zijn dezer dagen tien personen gedood en 225 gewond.

West-Duitsland streeft er naar tegen 1970 de beschikking te hebben over atoomkrachtcentrales, zo is op het ministerie van economische zaken te Bonn meegedeeld.

De „Caribbean Cricket Club", de club van Bovenwindse dames, woonachtig op Curaçao, welke binnenkort naar de Bovenwinden zullen vertrekken voor het spelen van enkele wedstrijden tegen locale (dames) teams aldaar. Tweede van rechts „Captain" Louise Brooks.

Dames cricketclub van Curacao naar de Bovenwinden

Willemstad. — In tegenstelling tot de dames voetbalclub, die een natuurlijke dood gestorven schijnt te zijn, is de dames cricketclub, bestaande uit Bovenwindse dames woonachtig op Curaçao, nog steeds springlevend. Deze club van cricket-speelsters, de „Caribbean Cricket Club", welke begin 1954 werd opgericht, is practisch elke zondag op het veld te zien, waar druk wordt geoefend en onderlinge wedstrijden worden gespeeld. Vorig jaar bezochten de dames ons zustereiland Aruba, waar diverse wedstrijden tegen dames-elftallen van dat eiland plaats vonden. Nu zijn de dames reeds geruime tijd bezig plannen te maken voor een bezoek aan haar „home-land", de Bovenwindse Eilanden: St Maarten, St Eustatius en Saba.

Van een van de cricketclubs op St Maarten, de „Heineken's Cricket Club" uit Quartier d'Orleans, op het Franse gedeelte van St Maarten, is reeds een uitnodiging (uitdaging) ontvangen. In haar brief schrijft de St Maarten-captain, miss Elisa Hyman, dat „....the members of my club have decided upon playng your team and..... beating it......"

Naar wij van mevr. Louise Brooks, de sympathieke aanvoerdster van de „Caribbean Cricket Club" vernemen, vertrekt het sportieve gezelschap met de droomboot „Antilia" op 19 december as: De dames hopen gedurende de Kerstdagen enige wedstrijden te spelen op St Maarten en op St Eustatius.

Men heeft zich enige dagen geleden tot de heer Mordy Maduro, voorzitter van de N.A.B.L.O., gewend met een verzoek om steun, opdat deze eerste ontmoeting tussen de dames van de Beneden- en Bovenwindse Eilanden op het cricketveld een succes wordt.

Wij wensen de cricketsters van de Caribbean Cricket Club een goede reis en een prettig verblijf toe op onze Bovenwindse Eilanden en hopen, dat „the best women may win...."

Stakings-leiders voor de rechter

Requisitoir van Openbaar Ministerie tegen STEWART en BLASSE

Willemstad. — Tijdens de terechtzitting van het Gerecht in Eerste Aanleg, bij de behandeling van de zaak tegen A. J. Stewart en P. A. Blasse, sprak de aanklager mr. Boom een requisitor uit dat wij om zijn belangrijkheid hier laten volgen:

„Tot de zaken, die de laatste tijd de aandacht van zeer velen getrokken hebben, niet alleen op Curaçao, maar ook op de andere eilanden van de Nederlandse Antillen en zelfs in Nederland, Venezuela en Amerika, behoort ongetwijfeld de strafzaak die wij vandaag behandelen. Wellicht is dit te verklaren uit het feit dat zij zo vele aspecten heeft, nl. niet uitsluitend juridische, maar ook economische, sociale en sociologische. Gebleken is, dat het schadelijke optreden van de beklaagden Stewart en Blasse onze kleine gemeenschap met zijn zó kwetsbaar economisch bestel, sterk heeft verontrust. Hier komt nog bij, dat dit optreden zijn hoogtepunt bereikte op een moment, dat ons politie-apparaat overbelast was in verband met het bezoek van onze geëerbiedigde vorstin, Hare Majesteit Koningin Juliana en haar gemaal Prins Bernhard der Nederlanden. Het is droevig dat de blijde herinneringen aan dit onvergetelijk bezoek steeds verbonden zullen blijven aan het schadelijke, onverantwoordelijke en verontrustende handelen van beklaagden, waarvan verstoring der openbare orde door geweld door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld het waarschijnlijk gevolg kon zijn geweest."

„In dit verband wil ik een woord van waardering uiten aan het adres van onze politie-autoriteiten, het recherche-apparaat, de straat-dienst en al de overige leden van het politiekorps, die door hun krachtig, tactisch, beleidvol en juist optreden, onder de allermoeilijkste omstandigheden met succes reageerden tegen de onrustverwekkende handelingen van raddraaiers als de beklaagden Stewart en Blasse."

„Het arbeidsconflict tussen de „N.V. „Mijnmaatschappij Curaçao" en de „United Miners Union of Curaçao", waarvan de beklaagden Stewart en Blasse bestuursleden zijn, ligt zonder meer niet ter beoordeling van de strafrechter en het Openbaar Ministerie. Dit behoort tot de competentie van economen, bemiddelaars, belanghebbende partijen, eventueel door deze aan te wijzen arbiters en wellicht andere instanties, maar zeker niet tot die van het Openbaar Ministerie en de Strafrechter.

Het teweegbrengen of bevorderen van de staking, waarop bedoeld arbeidsconflict tenslotte is uitgelopen, **is zonder meer niet eens strafbaar.** Dit is slechts zó, wanneer de dader weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat daarvan verstoring van de openbare orde door geweld, door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld dan wel ontwrichting van de eilandelijke of landshuishouding het waarschijnlijk gevolg is. Dit vormt de inhoud van **artikel 138 bis Wetboek van Strafrecht,** waar gedreigd wordt met een maximum van 4 jaar gevangenisstraf of een geldboete van *f* 1000,—.

Waar het de eerste maal is, dat dit artikel in een strafvervolging op Curaçao wordt gehanteerd — en er dus geen jurisprudentie bestaat, waarop men kan teruggrijpen — lijkt het mij nuttig om de geschiedenis van zijn tot standkoming na te gaan, teneinde de teologische wetsinterpretatie tot zijn recht te doen komen.

Artikel 138bis is in het jaar 1952 in ons Wetboek van Strafrecht opgenomen, m.d.v. dat het in 1954 enigszins is gewijzigd en verruimd.

De ordeverstorende handelingen enkele jaren geleden gepleegd tijdens de staking bij de „Lago Oil and Transport Co." op Aruba en de totale ontwrichting van het economische leven, die toen als gevolg daarvan onmiddellijk aldaar dreigde, was voor onze Wetgever aanleiding om door het opnemen van een nieuw artikel, t.w. 138bis, in ons Wetboek van Strafrecht, maatregelen mogelijk te maken om een eventuele ontwrichting der economie te verhinderen en om de openbare orde en de werkwilligen te beschermen, sterker nog dan zulks geschiedde door andere bepalingen van het Wetboek van Strafrecht. Dit artikel beoogt niets anders dan de overheid middelen te verschaffen om te kunnen ingrijpen wanneer de openbare orde en/of het economisch leven gevaar lopen door de wijze waarop een werkstaking wordt teweeggebracht of bevorderd.

Het is met opzet ruim geredigeerd opdat de Overheid tijdig kan optreden, n.l. voordat de verstoring der openbare orde of de economische ontwrichting metterdaad plaatsgrijpt. Voldoende is dus dat de dader weet of — conform de wijziging van het jaar 1954 — redelijkerwijze kan vermoeden dat de wijze waarop hij de staking teweegbrengt of bevordert — o.a. door de gebruikte middelen — als waarschijnlijk gevolg heeft verstoring der openbare orde en/of economische ontwrichting.

Een bestrijding van dit artikel met het argument dat het niet voorkomt in andere wetgevingen, met name de Nederlandse, gaat niet op.

De Wetgevingstechniek moet zich richten naar de behoeften der gemeenschap. Dat in Nederland of andere landen de behoefte aan een art. 138bis niet of nog niet bestaat is voor de Nederlandse Antillen geen maatstaf; de ervaring bij de verfoeilijke en onverantwoordelijke staking bij de „Lago" op Aruba opgedaan, deed de behoefte aan dit artikel in de Nederlandse Antillen ontstaan. Het was dus geen theoretische vondst, maar het voorziet in een dringende behoefte door practische ervaring naar voren gekomen, ter bescherming van het algemeen belang, de arbeidsvrede, de openbare orde en de welvaart van de Nederlandse Antillen met hun uiterst kwetsbare en eenzijdig gerichte economie. Dit laatste hoeft geen nader betoog; het is een feit van algemene bekendheid.

Dat er thans uit bepaalde kringen stemmen zijn opgegaan om artikel 138bis te schrappen, deert ons op het ogenblik niet; immers het behoort tot de taak van het Openbaar Ministerie om de **bestaande Wetten** te handhaven en tot die van de rechter om vervolgens de **bestaande** Wet recht te spreken;

„In geen geval mag hij de innerlijke waarde of onbillijkheid ervan beoordelen" zegt het bekende artikel 13 van de „Algemene bepalingen der Wetgeving van de Nederlandse Antillen". Het gaat bij de rechtspraak om het „jus constitutum"; het „jus constituendum" is een aangelegenheid die de Wetgever regardeert. De „trias-politica leer", die iedere behoorlijk geordende rechtsstaat aanvaardt, schrijft dit gebiedend voor.

Na deze korte beschouwing over de geschiedenis en de strekking van artikel 138bis, moge ik thans overgaan tot de behandeling van de **tenlastelegging** contra de beklaagden Stewart en Blasse. Dat zij, **tezamen en in vereniging, in hun hoedanigheid van bestuursleden van de rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging „United Miners Union of Curaçao"** (U.M.U.C.), hebben teweeggebracht en bevorderd, dat meerdere personen op 15 October 1955 en de daarop volgende dagen en weken nagelaten hebben werkzaamheden te verrichten waartoe zij zich tegenover de „N.V. Mijnmaatschappij Curaçao" hadden verbonden, staat vast. Dit wordt als volgt bewezen:

a) door de verklaringen van beklaagden zelf. Beiden geven toe dat de staking op de Mijnmaatschappij door het Bestuur van de „Union", waarvan zij bestuursleden zijn, is georganiseerd. Vóórdat de datum van de staking werd vastgesteld, heeft Stewart in zijn kwaliteit van President van de „Union" advertenties in de krant laten plaatsen om offerte's te vragen van levensmiddelen; deze levensmiddelen zouden bestemd worden voor de stakers gedurende de nader aan te kondigen stakingsperiode.

„Stewart en Blasse hebben op de avond van de 14de October 1955 besloten om de datum waarop de staking zou beginnen, te bepalen op 15 October 1955. Blasse heeft persoonlijk de chauffeurs, die de werklieden naar hun werk op Nieuwpoort plachten te vervoeren, aangezegd om dit op 15 October 1955 niet te doen, aangezien de staking op die dag aanving. Stewart heeft de arbeiders bij de poort aangezegd om niet te gaan werken, maar om zich naar huis te begeven teneinde aldaar nadere berichten af te wachten. Stewart geeft verder toe aan een Arubaanse arbeidersorganisatie de „P.W.F.A." om financiële steun te hebben gevraagd om de staking op Nieuwpoort te helpen financiëren."

„Blasse heeft de arbeiders op het terrein aangezegd om het werk neer te leggen."

b) door de verklaring van getuige Hick, onderdirecteur van de Mijnmaatschappij, dat op 15 October 1955 van de 548 werknemers dezer maatschappij slechts 78 op het werk verschenen.

c) door het telegram op 15 October 1955 verstuurd door Stewart in zijn kwaliteit van President van de „Miners Union" aan Paul K. Reed, de „Special International Representative" van de „United Mine Workers of America" in Washington U.S.A. waarin Stewart bericht: „Forced to strike October 15 for recognition, have noticed I.P.W.F.", ondertekend met „United Miners Union of Curaçao Stewart president."

Een afschrift van dit telegram en een fotocopy van Reed's antwoord d.d. 28 October 1955 vergezeld van een cheque ad $ 1000.— bedoeld als een „donation" van de „United Mine Workers of America" ter ondersteuning van Stewarts „members" bevinden zich in het dossier.

d) door het telegram op 15 October 1955 door Stewart, in zijn voormeld kwaliteit, verstuurd aan de „International Federation of Petroleum Workers", ter attentie van Lloyd A. Haskins, Denver Colorado U.S.A., luidende: „Dear brother forced to strike for recognition on Saturday October fifteen. Urgently request all financial support you can give on a non profit loan basis en ondertekend „United Miners Union of Curaçao A. J. Stewart president Middenstraat No. 4 Topfloor Curaçao N.A.

Een fotocopy hiervan bevindt zich in het dossier.

e) door verschillende getuigenverklaringen van werknemers der „Mijnmaatschappij Curaçao", waarop ik straks zal terugkomen en waar tevens zal blijken redenen waarom zij niet aan het werk zijn gegaan.

„Nu rest ons na te gaan **welke artikelen** de beklaagden hebben aangewend bij het teweegbrengen en bevorderen van de staking bij de Mijnmaatschappij."

„Ik herhaal, dat de Wetgever niet elk aanzetten tot staking strafbaar heeft willen stellen, **doch alleen het zodanige aanzetten, dat daardoor een sfeer ontstaat, een stemming onder de betrokken stakers of werkwilligen, waarbij verstoring van de openbare orde waarschijnlijk geacht moet worden."**

„Het **strafbare** aanzetten tot staking wordt beheerst door de vraag of de beklaagden Stewart en Blasse wisten, althans redelijkerwijze konden vermoeden dat de wijze waarop zij de staking te Nieuwpoort hebben teweeggebracht en bevorderd, verstoring van de openbare orde door geweld of door bedreiging met geweld tot waarschijnlijk gevolg zou hebben. Deze vraag moet mijns inziens bevestigend worden beantwoord, en wel op grond van de volgende feiten:

In de door beklaagden vervaardigde, ondertekende en verspreilde pamfletten **schiepen zij een sfeer van onrust.**

De arbeiders van de Mijnmaatschappij werden daarin voorbereid op ongeregeldheden; de beklaagden intimideerden daarin omdat zij wisten, althans redelijkerwijze konden vermoeden dat daardoor eventuele werkwilligen zouden worden afgeschrikt. Ik moge in dit verband wijzen op de volgende passages: a) **in het pamflet ondertekend door Stewart:**

1) Strike-breakers? Strike-breakers? strike-breakers?

Beware. **There's danger in strike-breaking.** Think of your family, your country, your country-men, your friends and our fellow-members, and **your own personal danger."**

2)„.....and who do not know or believe me; they better ask, **before bringing themselves into direct danger of their lives, and grief to their beloved families wether here or abroad."**

3) „We must show one and every man, big or small, black or white, rich or poor, that **we despise the devil the dictator, and in particular the slave-drivers."**

4) „We are fighting cruelty and oppresson to gain human justice, and if you fail **you must expect to be beaten and skinned to the very bone,** so don't bring shame and DISHONOR upon yourselves and families."

In de papiamentse editie van dit pamflet komen deze passages eveneens voor, letterlijk vertaald uit de Engelse tekst.

b) in het pamflet met het opschrift „United Miners Union of Curaçao" gedateerd 17 October 1955 komen o.a. de volgende passages voor:

1) „We are bound to an international brotherhood, and that means **that all consequences which may come up these days are on account of those who are not respecting humanity, neither the countries government, and the organizations of men recognised by same.** (N.B. In de aanhef van dit pamflet wordt gezegd dat „**the company** denied to deal with the „United Miners Union of Curaçao.") Het is dus overduidelijk dat bedoeld is dat „de consequenties die dezer dagen mogelijk kunnen ontstaan, voor rekening zijn van de **Mijnmaatschappij".**

„Als men in overweging neemt, dat de directie haar werknemers tevoren had medegedeeld dat bedoelde dagen, waarop de Koninklijke gasten in ons midden vertoefden, vrije dagen zouden zijn voor haar bedrijf, dan kan deze passage in het pamflet **niets anders op het oog hebben gehad dan verstoring van de openbare orde, waartegen artikel 138bis juist waken wil."**

2) „The company also knows that our „H.M. Queen" is visiting this island on the 18th inst!?

Het pamflet eindigt met een **ultimatum: „The Union is still willing to give the Company another chance up to 12 o'clock to night, as it is supposed by a decent man to do."**

In de papiamentse tekst komen gelijkluidende passages voor, waar bovenbedoelde dagen ondubbelzinnig worden aangeduid met **„es dia-nan aki cu ta di fiesta."**

„Stewart geeft toe dat bovenbedoeld pamflet door hem ondertekend met „Your President", uitgegeven is door het Bestuur van de „Union", waarvan hij bestuurslid is, dat het een paar weken vóór 15 October 1955 onder de leden van de „Union" is verspreid en dat hij daar ppersoonlijk aan meegedaan heeft. Dit wordt bevestigd door de getuigenverklaring van **Cornelis Supriano Bernardina** en **Samuel Hanley** die bij de verspreiding bij of in de omgeving van de poort die toegang gaf tot de terreinen van de Mijnmaatschappij, tegenwoordig zijn geweest."

„Stewart geeft ook toe, dat het van onverantwoordelijkheid getuigt om slechts **een paar dagen voor de komst van de Koningin, zo'n staking te doen uitbreken** en dat hij heeft moeten beseffen dat **— aangezien het Politie-apparaat toen overbelast was en daardoor minder in staat was om preventief en repressief op te treden — de mogelijkheid tot verstoring der openbare orde en tot ongeregeldheden veel groter was dan onder andere omstandigheden.**

Stewart geeft verder toe te weten dat bij stakingen wanordelijkheden en gewelddadigheden kunnen ontstaan. Hij verklaarde dit persoonlijk te hebben meegemaakt in Amerika, waar zowel stakers als niet-stakers met flessen gooiden en andere dergelijke gewelddadigheden pleegden."

„Blasse geeft toe dat het pamflet van 17 October 1955 mede door hem is vervaardigd, daar hij immers de engelse tekst heeft verzorgd, en dat hij aan de verspreiding daarvan heeft meegewerkt. Ook Stewart kende de inhoud van dit pamflet zoals hij toegeeft. Al aangenomen dat het juist is zoals hij opgeeft, nl. dat hij hiervan pas op 17 October 1955 na de verspreiding kennis kreeg, dan nog moet hij hiervoor mede de verantwoording dragen, aangezien hij zich daarvan niet heeft gedistancieerd. (art. 138bis lid 2)."

„Toen op het daarin voorkomende ultimatum geen antwoord van de Mijnmaatschappij ontvangen werd en nauwelijks een paar uur later in de nacht van 17 op 18 October 1955 de op het terrein van deze maatschappij gevestigde winkel van een werkwillige die „geboycott" was in vlammen opging, zonder dat de omwonende arbeiders ook maar enige actie ondernamen om deze brand te melden of te blussen — hetgeen de agent van politie van Putten onder ede heeft bevestigd — kwam bij ieder weldenkend mens de vraag naar voren **waarom** zij zulks nagelaten hebben. Het antwoord dat deze 19 arbeiders, die in de onmiddellijke omgeving in barakken verbleven, aan de verbalisante Remmé en Peterson gaven, nl. dat de brand zo'n hitte verspreidde dat zij er niet dicht bij konden komen, is niet afdoende. **Ze hadden dan toch in ieder geval de brand kunnen melden.** Eerder is aan te nemen dat zij uit angst om als „strike-breakers" te worden beschouwd, met alle mogelijke gevolgen vandien, tot deze nalatigheid zijn vervallen. Stewart en Blasse lieten immers geen twijfel bestaan hoe zij over „strike-breakers" dachten (zie hun pamfletten waarin de „strike-breakers" werden gedreigd of — om met de woorden van beklaagden te spreken — „gewaarschuwd" werden.) Deze arbeiders moeten eerder gedacht hebben aan de „personal danger", die zij als „strike-breakers" dreigden te lopen, dan aan het gemeengevaar dat van de brand te duchten was."

De conclusie is gewettigd dat de nalatigheid van deze omwonende arbeiders in de hand gewerkt is, in ieder geval mede in de hand gewerkt is door het opruiende en dreigende optreden van de beklaagden Stewart en Blasse, zoals dit in hun pamfletten en op andere wijze tot uiting is gebracht. De beklaagden Stewart en Blasse hebben zich nl. naast de collectieve bedreiging van „strike-breakers" in hun pamfletten, bovendien schuldig gemaakt aan individuele bedreigingen.

Ik moge hierbij o.a. wijzen op de getuige verklaringen van: **Francisco Coffiel Bernardina, Clive Stanley Griffith, Wilfred Adolphus Bowrey** en **Ellis Hervey Bowen."**

„Bernardina verklaart dat beklaagde Blasse hem overgehaald heeft om lid te worden van de Union, dat Blasse hem te verstaan heeft gegeven dat iedere werknemer van de mijnmaatschappij lid moest worden anders zouden zij ontslagen worden. Op 15 October 1955 kwam Bernardina bij de poort om te gaan werken. Hij trof daar een groot aantal arbeiders aan. Beklaagde Stewart kwam toen naar hem toe en zeide hem dat hij die dag niet mocht gaan werken omdat er gestaakt werd."

„Bernardina die voornemens was om toch te gaan werken, verzon een smoesje om Stewart te misleiden en liet het voorkomen alsof hij naar het kantoor wilde gaan omdat hij bij de uitbetaling van loon op Vrijdag 14 October 1955 z.g. te weinig geld had ontvangen. Eenmaal op het terrein, is Bernardina toch gaan werken.

Blijkbaar is Blasse en Stewart dit te weten gekomen. Zij zouden deze „strike-breaker" wel even onder handen nemen. Daartoe begaven de beklaagden Stewart, Blasse en vier andere personen zich de volgende dag, dus de 16de October 1955 met een auto naar de woning van Bernardina. Zij stapten allen uit, waarna beklaagden Blasse Bernardina in tegenwoordigheid van Stewart als volgt bedreigde: **„Frans, ma tende cu bo a traha diasabra, bo no sa den cual peliger bo ta pa bai traha. Dialuna no bai traha, pasobra bo ta na peliger. Nan por bini bo cas tambe pa hacibo maloe."**

„Toen hij Maandag bij de poort kwam om te gaan werken, wilde beklaagde Stewart hem dat verhinderen, maar omdat Bernardina daar veel agenten van politie zag, overwon hij zijn vrees en ging toch naar binnen."

Tot zover de verklaring van getuige Bernardina.

Ik moge verder wijzen op de verklaring van getuige **Clive Stanley Griffith.**

Op Donderdag 29 September 1955 toen hij werkzaam was op Nieuwpoort werd hij opgebeld door Blasse, die hem door de telefoon de navolgende woorden dreigend toevoegde:

„This is Dixy. I am warning you that if peace is not made with the Union, there will be a strike and there is a possibility that there will be lots of bloodshed in New Port. About 28 persons went ta see me about this strike and lots of them have their grips all packed and ready. You can warn Mr. Mesney for me too."

De telefonist, **getuige Ellis Hervey Bowen** heeft bij deze gelegenheid de volgende woorden verstaan, t.w.: „No one is allowed to work on that day, not even the staff, **because it will be bloodshed in New Port."** Beiden hebben de stem van Blasse duidelijk herkend. Dit was weer een voorbeeld van bedreiging van een werkwillige.

Tot zover de verklaring van getuigen **Griffith** en **Bowen.**

Ook de verklaring van getuige **Wilfred Adolphus Bowrey** is zeer sprekend. Door beklaagde Stewart is hij overgehaald om lid te worden van de Union, daar hij anders volgens Stewart zijn werk zou verliezen en als buitenlander in dat geval Curaçao zou moeten verlaten. Toen Bowrey Zaterdagochtend 15 October bij de poort aankwam, werd hij aldaar door beklaagde Stewart als volgt bedreigd: „There is a strike on, you can't go to your work. **If you go in to work, I get the man at you."**

Deze uitdrukking wordt door de Brits West-Indiërs als een bedreiging tegen hun persoon beschouwd. Uit angst is Bowre toen niet gaan werken, vooral ook omdat hij op een afgelegen plaats woont waar iemand hem gemakkelijk kwaad zou kunnen doen. Nadat Stewart hem aldus had bedreigd, riep iemand van de stakers: **„We all beat you up and we kill you if you go to your work."**

Dat dit voorval zeer licht tot verstoring van de openbare orde had kunnen leiden; zal niemand in twijfel trekken. **Tot zover de verklaring van getuige Bowrey.**

Dat Stewart en Blasse door hun wijze van aanzetten, door bedreiging en intimidatie, door een sfeer onder de stakers en **werkwilligen** te scheppen waarbij verstoring van de openbare orde dus waarschijnlijk geacht moest worden, blijkt verder uit een **aantal getuigenverklaringen,** t.w. van **Martinus Andres Bazoer, Johan Elario Carmero, Silvanio Zink.**

Al deze getuigen verklaren dat zij niet zijn gaan werken uit angst voor represaille-maatregelen van de zijde van de **stakers.** Zij waren niet alleen bang dat **zij zelf** gevaar liepen door te gaan werken, maar **ook hun familie.**

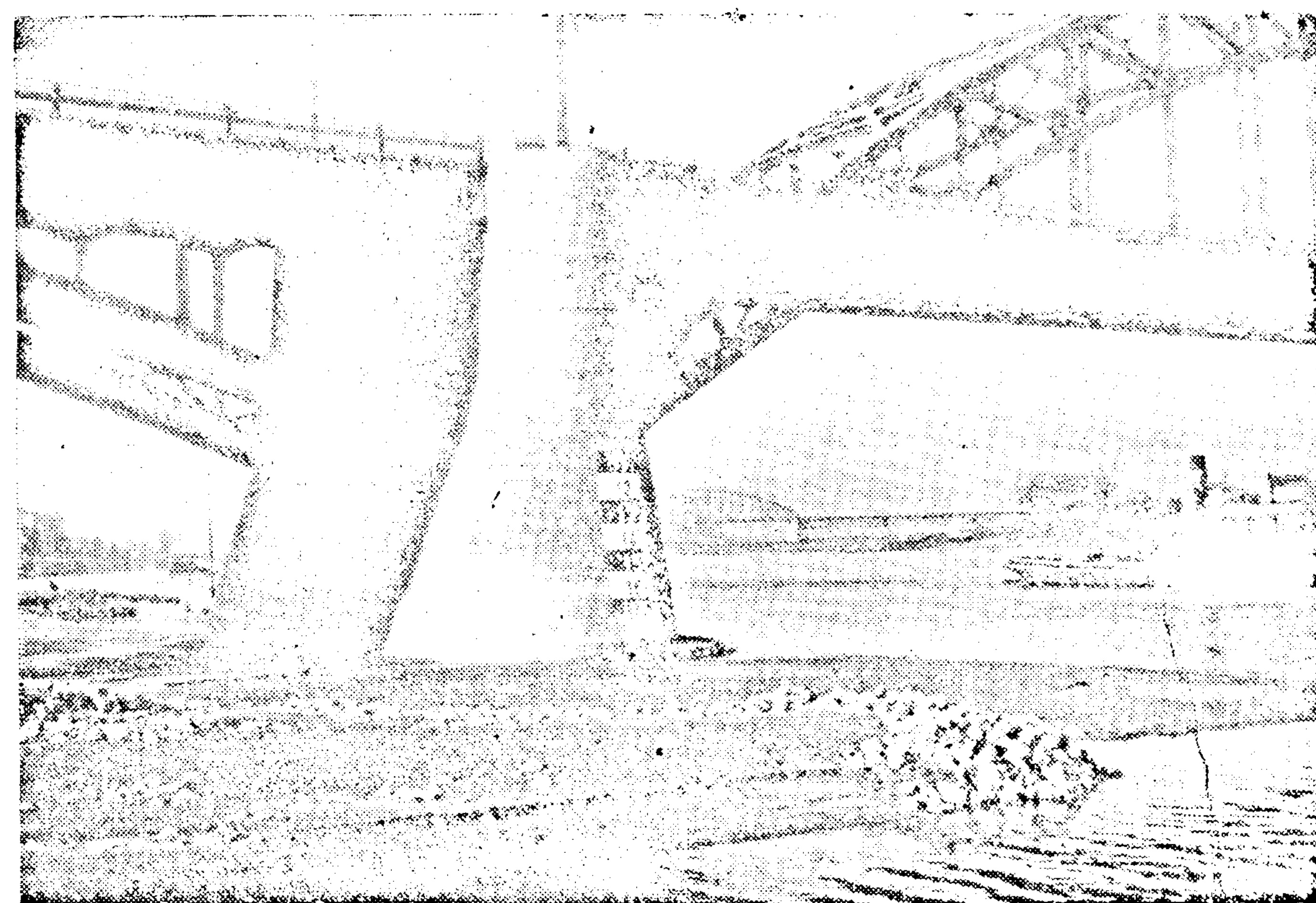
De getuigeverklaring van de agent van Politie van der Zande, die tegenwoordig is geweest bij het inschepen van buitenlandse arbeiders, die door de Mijnmaatschappij ontslagen waren, is hiermee in overeenstemming. Een aantal van hen vertelden aan v.d. Zande dat zij gestaakt hadden uit angst voor represaille-maatregelen van de zijde der „Union" en hun leiders.

„Ik meen dan ook dat op grond van al deze bewijsmiddelen het wettig en overtuigend bewijs geleverd is van hetgeen de beklaagden in de dagvaarding is ten laste gelegd, alsmede hun schuld daaraan en dat de qualificatie van de door hen gepleegde misdrijven dient te luiden:

„Het wetende of redelijkerwijze kunnende vermoeden, dat daarvan verstoring van de openbare orde door geweld, door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld het waarschijnlijk gevolg is, teweegbrengen of bevorderen dat meer personen nalaten werkzaamheden te verrichten waartoe zij zich verbonden hebben of uit kracht van hun dienstbetrekking verbonden zijn."

Ik heb dan ook de eer te requireren dat dat UEdelAchtbare met toepassing van art. 138bis van ons Wetboek van Strafrecht de beklaagde Alfred Joffrey Stewart, mede rekening houdende met zijn strafkaart, waaruit o.a. blijkt dat hij in 1944 zich schuldig heeft gemaakt aan „Afpersing" waarvoor hem destijds een gevangenisstraf van 6 jaar werd opgelegd, thans veroordele tot een gevangenisstraf van een jaar, en de beklaagde Peter Albert Blasse tot een gevangenisstraf van 8 maanden, beide met aftrek van de tijd in preventieve hechtenis doorgebracht; met bevel tot vernietiging van de in beslaggenomen stencil-machine, waarmee vorenbedoelde pamfletten zijn vervaardigd.

(Ook het pleidooi van de verdediger, de heer M. C. A. Rojer zullen wij in extenso afdrukken).

Lage waterstand in de Nederlandse ri vieren baart de schippers zorgen. De peilers van de Waalbrug bij Nijmegen zijn reeds droog komen te liggen en de vaargeul wordt steeds smaller. De waterhoogte kan op de peiler niet meer worden afgelezen, want de 17 is het onderste getal op de hoogtemeter.

Hoe het Spaanse elftal (in dikke mist) tegen Engelsen ten onder ging

Londen. — Over het verloop van de voetbalwedstrijd Engeland — Spanje te Londen gespeeld, seint Reuter, dat in de vierde minuut Finney in het strafschopgebied ongeoorloofd werd aangevallen. De Franse scheidsrechter liet echter doorspelen, doch toen ditzelfde zich in de zesde minuut herhaalde, wees hij onverbiddelijk naar de witte punt op 11 meter van het Spaanse doel. Finney miste echter de penalty en het was de debutant-rechtsbinnen Atyeo, die, terwijl de mist dikker werd, de score opende. Goed een minuut later was het 2—0 voor Engeland door een fraai doelpunt van de Zuidafrikaanse speler Bill Ferry.

Ook de eerste minuut in de tweede helft leverde een Engels doelpunt op van de voet van Atyeo, doch het werd wegens buitenspel afgekeurd. Maar drie minuten later was het werkelijk raak. Het was Finney, die wraak nam en de bal achter de Spaanse doelman in het net deponeerd.

De Spanjaarden vochten verwoed terug, maar zij hadden geen geluk. Een kogel van middenvoor Ariete ketste af op de paal en toen rechtsbuiten Miguel de terugspringende bal opving en opnieuw inschoot, kreeg rechtshalf Dickinson een kans om op de doellijn te redden.

Engeland kwam zelfs met 4—0 voor te staan door een doelpunt van Perry uit een pass van Finney.

Een kwartier voor het einde van de wedstrijd was de mist zo dik, dat het voor de toeschouwers bijna onmogelijk werd het spel nog langer te volgen. De lichtinstallatie werd ingeschakeld.

Het was Arieta, die de Spaanse eer in dit laatste kwartier redde door er met een goede kopbal 4—1 van te maken.

Er waren 100.000 toeschouwers in het grote Wembley-stadion.

Belastinghervormer POUJADE krijgt het met politie aan de stok

Parijs. — De Franse politie heeft dezer dagen invallen gedaan in huizen en kantoren van Pierre Poujade en leden van zijn beweging voor belastinghervorming, nadat winkeliers Poujade ervan hadden beschuldigd gelden van de beweging te misbruiken.

In een officiële klacht zeggen de winkeliers in het departement Lot in Zuidwest-Frankrijk, dat Poujade gelden van de beweging heeft gebruikt voor het financieren van een weekblad „Fraternité française". De middelen mogen alleen gebruikt worden voor het enige periodiek van de beweging, het maandblad „L'Union".

Het eerstgenoemde blad zou slechts de persoonlijke publiciteit van Poujade dienen.

In het kantoor van de beweging te Parijs en in de woningen van een achttal vooraanstaande figuren werden documenten in beslag genomen.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2395 — Heer Bommel had zich verward op de gang teruggetrokken en ijsbeerde daar nu heen en weer terwijl Tom Poes hem gezelschap hield.

„Het geeft toch wel zorgen om ineens familie van een hertog te zijn", prevelde hij. „Ik ben bang, dat ik er nog even aan moet wennen om me in zulke kringen te bewegen".

„Joost moet er ook aan wennen, denk ik", zei Tom Poes. „Hij moet een heel rund roosteren en dat is sinds de middeleeuwen niet meer gedaan, geloof ik".

„Ach ja, dat hoort bij ons, oude families", zei heer Bommel.

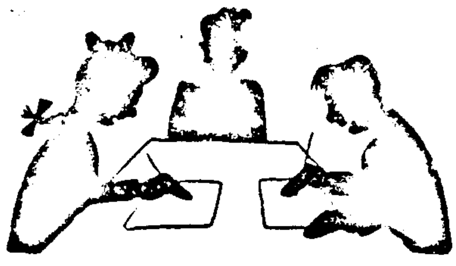
„Mijn goede vader zei altijd: Ollie jongen, je hoeft het niet breed te hebben. Zolang er nog maar en geroosterd rund op je tafel staat mag je niet klagen!"

„Zei hij dat werkelijk?" vroeg Tom Poes.

„Un...... hm!" zei heer Bommel onzeker. „Zo iets zei hij, ja. Je zou me in de war maken, jonge vriend. Komaan ik ga eens kijken wat Joost er van maakt. Want als straks mijn familie komt moet alles er verzorgd uitzien. Ga hem liever ook eens helpen, hij staat overal maar alleen voor!"

Op dat moment werd er gebeld en Joost kwam waardig uit zijn keuken om open te doen. Nu verscheen er een merkwaardige optocht in de gang. Een grote menigte koks verdrong zich in de deuropening en begaf zich keukenwaarts, draagbaren en schotels met zwaar geurende vleeswaren tussen zich in dragend.

„Excuseer, heer... eh jonker Olivier!" sprak Joost, „ik ben zo vrij geweest het dinertje buiten de deur te bestellen. Het ging een weinig boven mijn macht, met uw welnemen. En, als ik zo vrij mag zijn, zou u er goed aan doen deze maaltijd buiten de kranten te houden. De lezers nemen vandaag-de-dag aanstoot aan dit soort dingen.'

AMIGOE VAN DE JEUGD

HENK KREEG EEN TREIN

Het was 4 December. Guur en koud. De wind blies fel en met venijnige rukken.

De mensen, die noodzakelijk op straat moesten zijn, zetten hun kraag op en liepen vlug verder. Voor een der verlokkelijke Sint-Nicolaasetalages stond een kleine jongen, hoewel hij vreselijk boos zou zijn, als hij wist, dat iemand hem klein zou noemen.

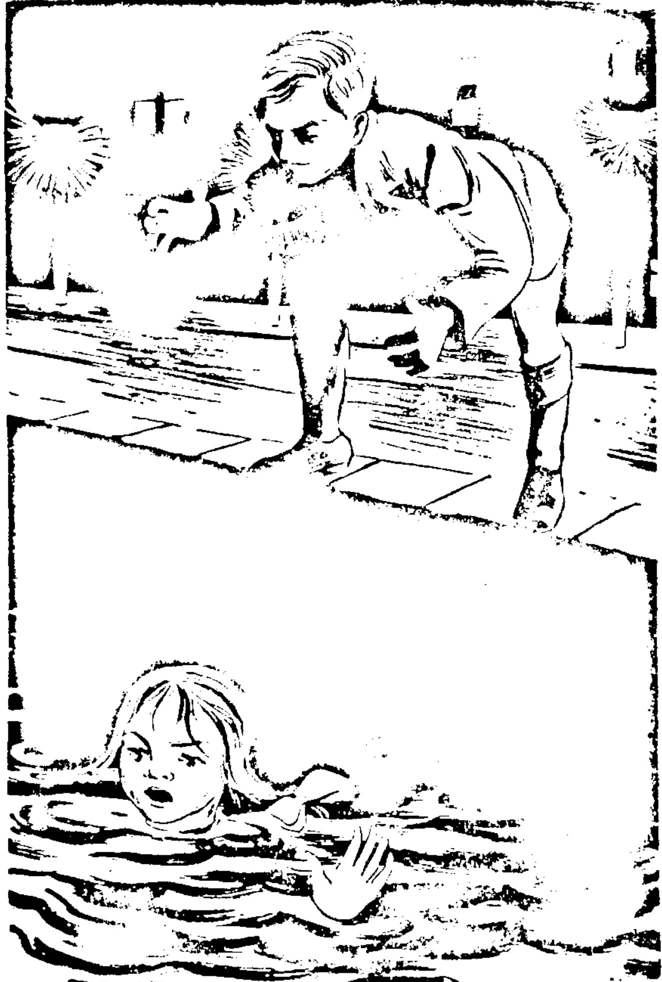
Zijn ogen schitterden en zijn wangen waren niet alleen van de kou zo rood, toen hij zijn blikken over het prachtige speelgoed liet gaan.

Jongens! die electrische trein! „Geheel compleet", stond er bij. Wat zou dat fijn zijn, als hij van Sint Nicolaas zo'n prachtige cadeau kreeg.

Maar hij had er zo enigszins een vermoeden van, dat het geen trein zou zijn. „Er zijn zoveel kindertjes, die wat willen hebben," had moeder gezegd, „dat Sint Nicolaas er niet aan kan beginnen om duur speelgoed te geven."

Nou... en geloof maar, dat zo'n trein duur is!

Henk keek verder rond. Die mecanodoos, die mocht er ook zijn! Of als die te veel kostte, zou een kleurboek met kleurpotloden ook fijn wezen. Tevreden met zichzelf en met de hele wereld floot Henk een vrolijk wijsje toen hij verder liep.

Hij zou maar eens naar huis gaan. Er moesten nog houtjes gehakt worden en kolen gehaald. Moeder had al werk genoeg met al het „grut".

't Werd al donker, toen hij langs de vaart liep. Een eindje vóór hem liep Anneke van de notaris. Natuurlijk weer vlak langs het kantje. De een of andere keer zou dat wicht nog eens in het water terechtkomen.

Henk weerhield met moeite een: „Kijk uit, sufferd."

Maar waarom zou hij dat roepen? Als ze eens een keer in het water terechtkwam, was dat haar eigen schuld.

't Meisje vlak voor hem balanceerde op de cementen rand, en met moeite hield ze haar evenwicht.

En opeens gebeurde het. Henk hoorde een plons en van het meisje viel niets meer te bekennen.

„O, die meiden... " riep Henk wanhopig uit. Toen dacht hij nergens meer aan en holde naar de plaats waar Anneke verdwenen was.

Even keek Henk in het rond. „Help! help!" riep hij angstig, want Anneke was al in het midden van de vaart. O... ze zou vast verdrinken!

Vlug trok Henk zijn jasje uit en stapte het ijskoude water in. „Anneke, hierheen!" riep hij wanhopig. Maar Anneke gaf geen blijk, dat ze iets gehoord had. Ze dreef steeds verder af. Henk probeerde hoe ver hij lopen kon. 't Water kwam tot zijn borst, 't steeg tot zijn lippen en opeens voelde hij geen grond meer.

Nu verdrink ik ook, was zijn eerste gedachte. Maar omdat hij helemaal geen zin had om te verdrinken, begon hij heftig te spartelen. En dat hielp hem boven water te blijven. En daar was Anneke. Henk spartelde naar haar toe. „Anneke!" riep hij, en pakte haar bij een vlecht. „je moet ook spartelen!"

Doch in plaats daarvan pakte Anneke hem bij een arm. „Help!" zei ze angstig. „Laat me los!" schreeuwde Henk. „En spartelen!"

Zonder Henk los te laten, deed het meisje wat haar gezegd was. Ze beleefden nog een paar angstige, eindeloos schijnende minuten, en opeens voelde Henk weer vaste grond onder zijn voeten. Even later trok hij Anneke mee de kant op. Hijgend bleef hij even staan. Toen keek hij Anneke aan met bliksemende ogen. „Jij, sufferd," zei hij. „Waarom moet je altijd op het uiterste randje lopen. We hadden allebei kunnen verdrinken!"

Anneke gaf geen antwoord, maar begon erbarmelijk te snikken.

„Nou, stil maar," zei Henk verbouwereerd. „Daar hoef je niet om te huilen." Hij schudde zijn hoofd. Die meisjes toch! Hij kon ze niet begrijpen.

„Ik heb 't zo koud," zei Anneke klappertandend.

Henk raapte zijn jasje op en sloeg het om de bibberende Anneke heen. 't Was koud. Hij voelde het ook. „Lopen," commandeerde hij, „zo hard je kunt."

Gehoorzaam draafde het meisje met Henk mee. Gelukkig was het niet ver naar het huis van de notaris.

„Ik zal aanbellen," zei Henk. „En dan geef je me mijn jas terug."

„Ja", zei Anneke met een snik. Ze zag er uit om medelijden mee te krijgen. Haar gezichtje was vertrokken van de kou en haar mooie vlechten dropen. Eén strik was ze kwijtgeraakt.

„Nou, we zijn er," zei Henk. Hij gaf een ruk aan de bel en wachtte tot hij het licht in de gang zag aandraaien. Toen pakte hij zijn jasje van Anneke's schouders en zonder nog één woord te zeggen, ging hij er vandoor.

't Was Sint-Nicolaasavond. Henk had weinig onaangename gevolgen ondervonden van het onverwachte koude bad. Hij was het trouwens alweer vergeten. Met Tineke, Greetje, Wim en kleine Lyda zat hij om de warme kachel geschaard en ze zongen van: „Sint Niklaas is jarig!"

Moeder stond bij de tafel en schonk de dampende chocolademelk in de gereedstaande kopjes. Nu en dan keek ze met een glimlach naar het groepje bij de kachel.

Opeens — moeder schrok er van — werd er hard op de deur gebonsd.

't Gezang van de kinderen verstomde. Angstig kroop Lyda dicht tegen Henk aan.

Verbaasd opende moeder de deur.

„Goedenavond, mevrouw," klonk een zware stem. „Ben ik hier bij de weduwe Everts?"

„Ja, Sit Nicolaas," zei moeder eerbiedig. „Wilt u even binnenkomen?"

„Heel graag, heel graag," zei Sint Nicolaas.

De kinderen in de kamer hoorden dit gesprek. Onrustig schoven ze op hun stoel heen en weer. Ook Henk werd een beetje wit om zijn neus. Tenslotte was zijn geweten niet helemaal brandschoon. Hij had een ruit ingegooid en met Rinus gevochten en wel eens gemopperd als hij voor moeder boodschappen moest doen.

Henk nam zich vast voor, zulke dingen niet meer te laten voorkomen en hij hoopte vurig, dat Sint Nicolaas er maar niet over beginnen zou.

Vriendelijk lachend trad de goede Sint binnen. De kinderen hielden hun adem in. Kleine Lyda begon zachtjes te huilen.

Troostend pakte moeder het kliene meisje op. „Huil maar niet," zei ze zachtjes. „Sint Nicolaas vindt kleine kinderen héél lief."

Vlak achter de Sint kwam zijn zwarte knecht binnen. Over zijn schouder hing een grote zak. Henk kon zijn ogen niet van die zak afhouden.

„Gaat u zitten, Sint Nicolaas," zei moeder, en ze wees de heilige bischop een gemakkelijke stoel aan. Met een zucht ging Sint Nicolaas zitten. „Hè, hé," zei hij, „ik ben blij dat ik even zit. Ik ben niet zo jong meer!"

Piet ging achter de stoel van de Sint staan en hield uitnodigend de zak open.

Henk werd nog een tikje bleker. „Geen grapjes, Piet," verbood Sint Nicolaas zijn knecht.

„Hoewel ik nooit graag straffen uitdeel, zelfs niet aan het stoutste kind," begon Sint Nicolaas, „wil ik daar vanavond zelfs niet over spreken. Kom eens hier Henk."

Schoorvoetend kwam Henk naderbij. „Geef me eens een hand, beste jongen."

Henk legde zijn jongensknuist met de niet geheel schone nagels in de wit-gehandschoende hand van de Sint.

„Ik heb gehoord, Henk, dat je gisteren een meisje uit het water gehaald hebt. Je hebt het gedaan met gevaar voor je eigen leven. Je bent een moedige jongen! Piet, haal die grootste doos eens uit de zak."

De meisjes rekten zich uit en kleine Wim vergat zijn angst en liep naar Piet toe. Deze haalde een heel grote doos uit de zak en gaf hem aan Henk.

„Dank u wel, Sint Nicolaas," zei hij schor, „dank u wel."

„Zou je eerst niet even kijken voor je me bedankt?" glimlachte de Sint.

Met trillende vingers maakte Henk het pak open.

„Oooh," zei hij met een diepe zucht. Vóór hem prijkte een prachtige electrische trein.

„Moeder, kijk eens! Wim, Lyda, Tineke, kijk toch eens!"

Sint Nicolaas genoot van de blijdschap van de jongen.

„En nu de kleintjes," zei de Sint.

Voor Lyda was er een pop. Een die slapen kon en mama zeggen. Wim kreeg een blokkendoos en een bromtol. Greetje kreeg een poppkamer en Tineke een schoolbord met een doosje krijt en een school-etui.

Sprakeloos bekeken de kinderen al dat moois.

„Zouden jullie Sint Nicolaas niet eens danken," zei moeder vermanend.

„Dank u, Sint Nicolaas," klonk het in koor, en zelfs klein Lyda zei: „Dankie Niekelaas."

Toen stond de heilige bisschop op. „Nu, kinderen, ik ga weer verder. Hier is nog een doos met lekkers. Gehoorzaam zijn, hoor, en lief voor moeder."

„Ja, Sint Nicolaas," zeiden ze weer.

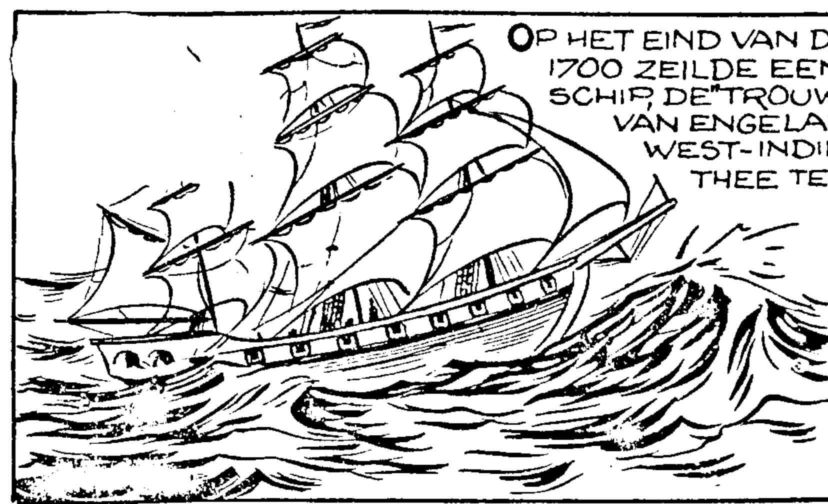
Toen schreed de Sint de deur uit en liet een gelukkig gezin achter. En dat hadden ze nu allemaal te danken aan Henk, omdat hij zich zo moedig gedragen had.

ANNIE VOGELS

ONZE WONDERE WERELD

EEN SMOKKELSCHIP

ZO NU EN DAN LEZEN WE IN DE GESCHIEDENIS DER SCHEEPVAART OVER SCHEPEN DIE SPOORLOOS VERDWENEN. ZONKEN ZE? WERDEN ZE BUITGEMAAKT EN VERBOUWD? WIE ZAL HET ZEGGEN?

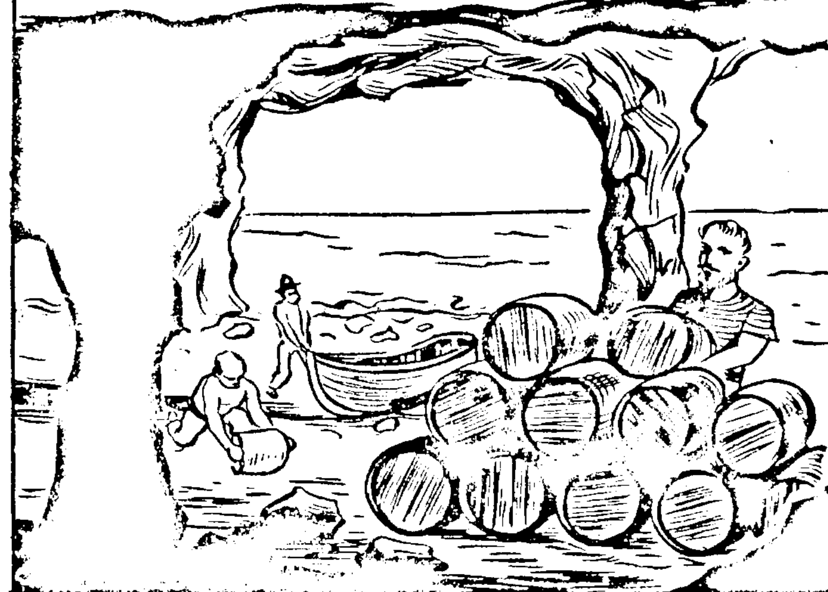
TER HOOGTE VAN DE AFRIKAANSE KUSTEN WERD HET AANGEVALLEN DOOR ZEESCHUIMERS, DIE DE VOLLE LADING KREGEN EN DE INDIËVAARDER ONTKWAM.

GING EEN VAN DE SMOKKELAARS OP WACHT STAAN, TERWIJL DE ANDERE DE THEE VERPAKTEN IN TONNETJES, DIE ZE VIA EEN LUIK IN ZEE WIERPEN.

EEN MEDEPLICHTIGE DOBBERDE ER ROND IN ZIJN VISSERSBOOT, PIKTE DE TONNETJES OP IN ZIJN NETTEN EN VOER ER MEE NAAR EEN GEHEIME GROT, WAAR DE BUIT WERD VERKOCHT.

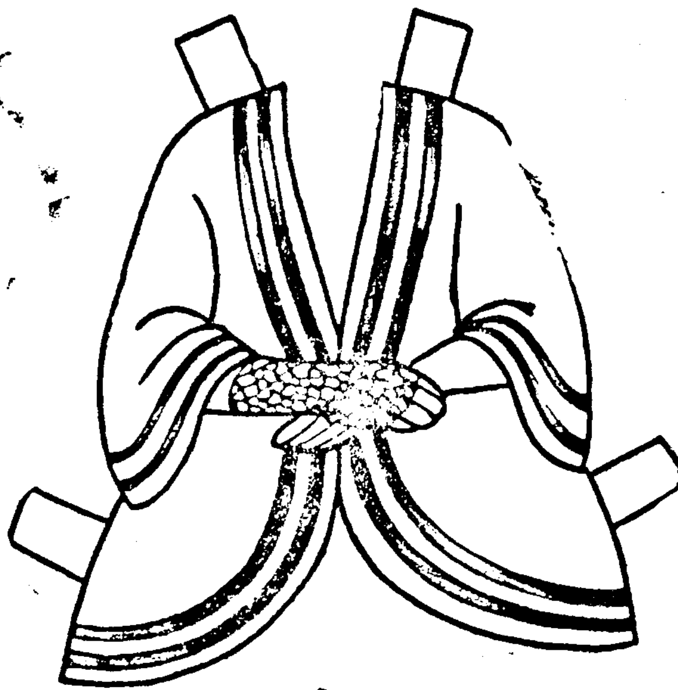

ONS AANKLEEDPOPJE

KNIP DEZE VIER FIGUREN NIET UIT, MAAR TREK ZE OVER. KNIP DAN JE EIGEN TEKENING UIT LANGS DE BUITENRANDEN EN LAAT ER DE UITSTEKENDE LIPJES AANZITTEN. DIE LIPJES VOUW JE LATER STEVIG OM DE ACHTERKANT VAN HET POPJE HEEN, ZODAT HET KLEEDJE VASTZIT. MANTEL, KLEEDJE EN HOEDJE KLEUREN NAAR SMAAK.

SINT - EN PIETPUZZLE

Vul van links naar rechts en van boven naar beneden vier woordjes in. Dezelfde cijfers geven dezelfde woorden aan.

A. Boven:
2. Zijtak van de Donau.
3. Enge.
4. Lust.

B. Onder:
1. Halt.
2. Kledingstuk.
3. Geen nieuwe.

1 S	2 I	3 N	4
2 I			
3 N			
4 T			

1	2	3	4 P
2			I
3			
4 P	I	E	

Brief van Tante Corry

AAN ALLE NEEFJES EN NICHTJES

De Brief van Tante Corry wordt wegens deze vervroegde Sint Nicolaas Kinderkrant een week uitgesteld.

Scherp protest van ARUBAANSE geestelijkheid tegen opvattingen der regering inzake de prostitutie

Gisteren is naar aanleiding van het jongste antwoord van de Regering aan de Staten betreffende het probleem der Prostitutie op Curaçao en Aruba, op dit laatste eiland een herderlijk schrijven van Aruba's Katholieke geestelijkheid voorgelezen. Zoals onze lezers zich zullen herinneren, werd in dit antwoord niet slechts het Campo Alegre op Curaçao in zijn huidige vorm verdedigd als een oplossing waaraan de Regering vrijwel niets meer te verbeteren behoeft, maar werd tevens gesuggereerd, dat een soortgelijke instelling de enige redding voor Aruba zou zijn.

Het is tegen zulk een voorstelling van zaken, dat de hierbij gepubliceerde herdelijke waarschuwing zich richt.

Katholiek volk van Aruba!

Wij gevoelen ons als Herders van uw zielen verplicht opnieuw onze stem te verheffen om u te waarschuwen voor het gevaar, dat de zedelijkheid, de welgevoegelijkheid en de goede naam van ons geliefd Aruba bedreigt.

Ongetwijfeld weet gij reeds, wat de Regering van de Nederlandse Antillen heeft geschreven om de Staten voor te lichten betreffende de prostitutie op Aruba.

Als katholiek aanvaarden, noch kunnen wij aanvaarden, het plan, dat de Antilliaanse Regering betreffende deze aangelegenheid voor Aruba overweegt.

Met cijfers van statistieken kan veel gegoocheld worden.

Met veel schone woorden en argumenten wil de Antilliaanse Regering ons doen geloven, dat er slechts één oplossing is, nl. dat slechts door een Campo Alegre Aruba de kinderen van een volk kan weerhouden om zich aan prostitutie over te geven. Want in dat geval zullen buitenlandse vrouwen hun wandaden op Aruba komen bedrijven.

Welk een funeste redenering! Laat andere mensen de wet van God met voeten treden, opdat wij zelf het niet behoeven te doen. Doch is het niet veeleer zo, dat niemand de zedenwetten verkrachten mag, noch wij, noch vreemdelingen?

En wie is simpel genoeg om te geloven, dat, wanneer er op Aruba een Campo komt, de zonde van prostitutie zal verminderen? Hierover kan niet de minste twijfel bestaan. Want wij weten allen zeer wel, dat op Curaçao waar de Regering een Campo Alegre toestaat, de Zedelijkheid met rasse schreden bergafwaarts is gegaan. En hierbij spreken wij nog niet van de overige gevolgen, dat is van andere delicten, die daar vanwege het Campo Alegre bedreven worden. Wie dit niet wil aannemen, misleidt zich zelf.

Daarom: WEG met alle Campo-ideeën voor Aruba!

Wij, katholieken, wensen dit niet. Wat wij wèl wensen is meer politiepersoneel voor Aruba om de vreemdelingen te controleren, die op Aruba hun verfoeilijk bedrijf uitoefenen en ons eiland misbruiken.

Gij zijt er zelf getuige van geweest, hoe strenge waakzaamheid van de politie in het begin van dit jaar alle buitenlandse vrouwen in enkele weken van Aruba verwijderd heeft.

Katholieken! Opent uw ogen, weest standvastig en verdedigt onze zedelijkheid en goede gewoonten. Spreekt er uw Vertegenwoordigers in de Regering over aan, opdat zij uw geestelijke belangen verdedigen, zoals dat behoort.

De Katholieke Geestelijkheid van Aruba

Voetballen bij zwakke verlichting
Shell slaat in sportieve wedstrijd Lago ploeg

Suffisantdorp. — Gisteravond hadden honderden zich langs de lijnen van het Suffisantstadion opgesteld om van een voetbalontmoeting getuige te zijn tussen een team van de Lago en de Shell. De verwachtingen werden enigszins teleurgesteld daar het een ontmoeting werd met weinig hoogtepunten; in het bijzonder viel het Lago team tegen.

Aanvankelijk zou deze ontmoeting op Zaterdagavond plaats hebben, maar door de zware regenbui die des middags viel, was het terrein onbespeelbaar en werd de wedstrijd tot Zondag verdaagd. Hierdoor kreeg de Dorps-combinatie, die Zondag tegen het Lago team zou uitkomen, geen kans om haar krachten met de Arubaan te meten. Het terrein waarop gespeeld werd was drassig terwijl ook de verlichting iets te wensen overliet; er brandde n.l. acht reflecteren niet. Er waren verder geen hoekvlaggen. Hinderlijk vonden wij de fluitsignalen van de scheidsrechter van de basketbalwedstrijd, die achter het doel gespeeld werd.

Over de wedstrijd kunnen wij kort zijn: Na twaalf minuten spelen geeft Tillman, die de bal toegespeeld krijgt van Parker, Shell de leiding. In de vijfentwintigste minuut is het weer Tillman, die met een schitterende kopbal de stand op 2—0 brengt. De rechtsbinnen speler van de Lago, Fernandez, schiet op een afstand van 15 meter een scheerschot op het doel, maar deze wordt door keeper Trinidad op fraaie wijze van onder de lat weggepikt. Het was Brokke, die het vervolgens probeerde, doch deze keer stond het been van Vlinder de bal in de weg. Kort voor de rust scoorde Botkins, uit een corner genomen door Parker het derde doelpunt 3—0 voor de Shell. Met deze stand ging de rust in.

Na de rust gaven de Lago boys iets beter spel te zien. Zij ondernamen enkele aanvallen op het vijandelijk doel, die gemakkelijk door de hechte Shell-verdediging konden worden verwerkt. In de dertiende minuut na de rust werd het vierde doelpunt van de Shell geboren uit een tam schot van Da Costa Gomez. Lago zette alle zeilen bij om de eer te redden. Enkele goede schoten werden door Paulina, Kemp, Solognier en Fernandez op keeper Trinidad gelost.

De moeite van de Lago boys werd beloond door een schuiver van rechtsbuiten Fernandez, die door een misverstand van keeper en back in het doel belandde.

Kort na dit doelpunt floot scheidsrechter Van Ham, die een niet al te zware taak had voor het einde. En zo eindigde de ontmoeting Lago — Shell.

Van het Lago team ontving Sjon Haseth, de manager van het Shell team een fraaie beker ter herinnering aan deze ontmoeting.

LIGHTNING — ATHENE

Suffisantdorp. — Terwijl Lago en Shell elkaar bekampten op het voetbalveld, speelden Lightning en Athene op het Basketballveld achter het oostelijk doel van het voetbalveld. Het was een vriendschappelijk ontmoeting bedoeld als oefening voor de jongens van Lightning, die gedurende de Kerstdagen op Aruba zullen spelen tegen plaatselijke clubs. De wedstrijd eindigde met 32-14, in het voordeel van Lightning.

L.E.C. contra Lago-directie

Oranjestad. — Nadat zaterdag officieel door de Lago-directie was medegedeeld, dat de onderhandelingen tussen directie en arbeidersvertegenwoordigers over een kerstbonus beëindigd waren en dat nader bekend gemaakt zou worden tot welke oplossing men geraakt was, werd zondag door de L.E.C. een officieel communiqué uitgegeven, waarin werd aangekondigd. dat in een speciale editie van L.E.C.-News, welke editie vandaag zal verschijnen, het standpunt van de L.E.C. uiteengezet zal worden. De L.E.C. zou over de onderhandelingen terzake de bonus hoogst ontevreden zijn.

Sinterklaas bij het A.N.V.

Oranjestad. — Zaterdagmiddag in Trocadero, bedachten de goede Sint en zijn trouwe knecht Pedro, de traditie getrouw, ruim 220 knderen van A.N.V.-ouders met prachtige geschenken.

In verband met het feit, dat het gebouw van de Sociedad Bolivariana was ingericht voor de vergadering van de Caraïbische Commissie, moest naar een andere lokaliteit worden omgezien en het is aan de goede zorgen van de heer Hoen te danken, dat het feest dit keer even gezellig verliep in Trocadero, waar door middel van afschuttingen een intiem zaaltje was ontstaan, dat de kinderen met ouders een uitstekende plaats bood. De verhoogde zaal was op smaakvolle wijze voor Sint Nicolaas en.... de Sinterklaastafels ingericht.

Sinterklaas, die om kwart over vier per open auto arriveerde, werd ontvangen door de voorzitter van het A.N.V., de heer J. Pauw, waarna een begroeting in de zaal zelf plaats vond door de vice-voorzitter, ir A. v.d. Berg. Om beurten kwamen de kinderen daarop bij de Sint, die voor allen een persoonlijke boodschap en prachtige geschenken bracht. Velen werkten mede om de middag vlot te doen verlopen. Het damescomité, bestaande uit de dames (Van Drie, Aletrino en Te Winkel, had Sint Nicolaas geassisteerd bij het inkopen en inpakken van de geschenken; de heer J. v. Eyk legde een geluidsinstallatie aan en de heer Stam zorgde voor pianobegeleiding.

De opgetogen kinderen toonden opnieuw deze Sinterklaasviering bijzonder te waarderen. Op waardige wijze werd de traditie, destijds ingesteld door Louis Posner, door het A.N.V. voortgezet.

De Softball wedstrijden

San Nicolaas. — De softballwedstrijden, dit weekeinde op Aruba gespeeld tussen damesteams van Curaçao en Aruba, verliepen zeer in het voordeel van de Arubaanse meisjes. De wedstrijd van zaterdagavond werd met 2—0 door Aruba gewonnen, terwijl de tweede strijd, op zondag een ware puntenregen opleverde. Curaçao verloor de wedstrijd met 12—0. Toch hebben de Curaçaose meisjes een prettig weekeinde op Aruba gehad. De organiserende vereniging, het Lago Sportpark, heeft alles gedaan om het de Curaçaose gasten naar de zin te maken.

Sinterklaas' bezoeken

Oranjestad. — De vele en zware regenbuien waren zaterdagavond voor Sinterklaas en zijn trouwe knecht geen beletsel zich overal te vertonen. Tevoren was hij in de middag in Trocadero geweest voor het A.N.V. en de Tivoli Club. Op de P.O.V.A. werd het feest, zoals men van de POVA-leden kan verwachten. Zondagmiddag was hij in de uitpuilende Club Suriname en al die particuliere bezoekjes nog. Vandaag bezoekt hij verschillende scholen en zo gaat het bijna de gehele week door. De kinderen van de Lions werden ontvangen in Sociedad Bolivariana en in het R.K. Verenigingsgebouw aan de Kloosterweg kwam hij ook al persoonlijk.

Op het terrein en in de showroom van de Aruba Trading Company bij de garage waren de 1956 modellen van Chevrolet tentoon gesteld, hetgeen vele honderden belangstellenden heeft getrokken. Op bovenstaande foto staat de convertible in de showroom afgebeeld.

NIEUWE modellen Chevrolet '56 trokken grote belangstelling

Oranjestad. — Het was zaterdagmiddag bij de garage van de Aruba Trading Company, waar gewoonlijk toch al een grote drukte heerst, wel buitengewoon druk. De modellen van de Chevrolet 1956 werden er tentoon gesteld. Op het terrein, waar gewoonlijk de tweede-hands wagens stonden, waren nu de vele nieuwe modellen opgesteld.

Dat er al onmiddellijk zaken werden gedaan, was niet te verwonderen, want de nieuwe wagens waren een lust voor de ogen en dat de kenners van automobielen hier hun keus maakten is begrijpelijk. Ruim, comfortabel en van de modernste snufjes voorzien, was de keuze lang niet gemakkelijk. Zelfs in de kleuren was er grote verscheidenheid.

Niet alleen luxe wagens waren er tentoongesteld, ook business vehikels z.a. pickups, waren er aanwezig. Hoe groot wel de belangstelling was, bleek wel toen nog lang na sluitingstijd de mensen op het terrein aanwezig waren en zelfs nadat de poorten gesloten waren, stonden er nog belangstellenden buiten de afrastering te kijken.

Het neusje van de zalm was de convertible in de showroom. Dat was één pracht al pracht en het was voor hier, dat de belangstellenden elkaar verdrongen. Het is bepaald de moeite waard er alsnog een kijkje te nemen voordat de nieuwe eigenaars hun gloednieuwe wagens zullen hebben weggehaald en er trots mede langs Aruba's dreven rijden.

Bij de vele gelukwensen, welke de Aruba Trading reeds heeft mogen ontvangen, voegen wij gaarne de onze.

Afscheidsdienst Ds, O. Veening

Oranjestad. — Zondagmorgen hield ds O. Veening, vlootpredikant, zijn afscheidsdienst in de Protestantse kerk te Oranjestad. Voor bijzondere werkzaamheden was ds Veening vanaf 25 juli 1954 verbonden geweest aan de Protestantse gemeente op Aruba.

„Elia nam 12 stenen naar het getal van de stammen der zonen van Jakob, tot wie het Woord des Heren gekomen was. Israël zal Uw naam zijn. Hij bouwde met de stenen een altaar in de naam des Heren".

Dit was de tekst, welke de scheidende vlootpredikant voor zijn prediking had gekozen, 1 Koningen 18:31.

De predikant wees op de gescheidenheid van de Israëlieten in die dagen, het rijk van de 10 en het rijk van de 2 stammen volgens Elia. Indien de eenheid der kerk met menselijke middelen bereikt moest worden dan had de Wereldraad der kerken beter nooit met zijn werk kunnen beginnen. In het geloof mogen wij de eenheid der kerk verwachten, doch dit betekende niet, dat wij stil mochten zitten, daar ook wij een taak hebben. Het gaat alles van God uit en niet van de mensen. Zo wist Elia ook, dat beide rijken nimmer een eenheid zouden vormen, indien men zich niet eerst tot God bekeerde. Ook wij kunnen tot de ene, Heilige Kerk komen alleen door wedergeboorte, bekering en vernieuwing.

Spreker ging verder in op de gebeurtenissen van de afgelopen twee jaar in de Protestantse gemeente op Aruba. Het vorig jaar kwam de hereniging met de Interkerkelijke Vereniging tot stand, waardoor een vruchtbare samenwerking ontstond der Protestanten op het terrein van de Zondagschool, de Christelijke scholen en het kerkkoor. Indien ooit de eenheid van de Protestantse Gemeente opnieuw bedreigd zou worden, laten dan Arubanen, Hollanders en Surinamers bedenken, dat allen hebben te staan aan de voet van het kruis van Christus, waar alle verschillen volkomen wegvallen.

Na het beëindigen van de dienst richtte ds Baart zich namens de gemeente tot de scheidende predikant, die hij in hartelijke bewoordingen dank bracht.

De gemeente zong ten slotte Psalm 134:3: „Dat 's Heren zegen op U daal".

Natasja Voronoff, nicht van de bekende Russische geleerde, van wie enige tijd geleden gemeld werd, dat zij spoorloos was verdwenen, is te Milaan aangekomen en heeft verklaard nooit ontvoerd te zijn geweest.

Bijeenkomst afgestudeerden St. Thomas College

Willemstad. — Traditiegetrouw is een aantal oud-leerlingen, dat op 26 november 1930 hun diploma op het St Thomascollege behaalde, bijeen gekomen. Het is namelijk de gewoonte, dat bij elk jubileum na 1930 de oud-leerlingen elkaar ontmoeten. Gistermorgen werd een H. Mis tot Dankbaarheid opgedragen, waarna men naar het kerkhof op de Roodeweg toog om een krans te leggen. De heer A. R. de Rooy en de heer Tirso Sprockel hielden beiden een toespraak. Vervolgens werd in het R.K. Zeemanshuis gedineerd. Onder de aanwezigen op het kerkhof waren o.a. de Missie Overste van de Fraters van Tilburg, Frater Franciscus, verder de Fraters August, Arnoud, Canutus en Realino, alsmede Pater Brada.

De afgestudeerden in 1930 zijn: A. R. de Rooy, Tirso Sprockel, mr J. Eleonora, H. Pietersz, H. Kramers, T. H. Tecla, M. Chatlein, G. Everts (die door ziekte was verhinderd), C. Booi, A. Ferrera van Aruba (die niet aanwezig kon zijn) en J. de Windt, eveneens van Aruba en wel aanwezig.

De federale regering van Malakka heeft bekend gemaakt, dat in de maand oktober 26 communistische verzetsstrijders zijn gedood en zes gevangen genomen. Achttien communisten gaven zich over.

Eeuwfeestviering St. Elisabeths Hospitaal

(Vervolg van pag. 1)

aula uit te zenden. Door het vocale omroepsysteem kunnen in de aparte afdelingen mededelingen geschieden, zelfs tijdens muziekuitzendingen, waarvan het geluid alsdan automatisch getemperd zal worden. Bovendien behoort tot het geschenk een discotheek van kerkmuziek in keurige uitvoering.

De heer Luis de Lannoy overhandigde Moeder Berchmanns hierna symbolisch het harmonium, een verkleinde uitvoering met echte toetsen, die bij een aanslag muziek voortbrachten. Ook bood hij een gramofoonplaat aan als eerste uit de geschenk-collectie. De heer dr De Windt ten slotte reikte Moeder Berchmanns de (niet symbolische) enveloppe met inhoud over.

Dr De Windt beklemtoonde, dat het geschenk ten gerieve van de patiënten en daardoor van de Zusters is. Het is ook voor het Ziekenhuis als zodanig, dat qua inrichting en verzorging ver boven de meeste ziekenhuizen in onze omgeving uitsteekt. Het economisch beheer, aldus spreker, laat voor zover wij kunnen bezien, niets te wensen over. Er bestaat een wisselwerking tussen bevolking en ziekenhuis, waaruit beiden profijt kunnen trekken. Dr De Windt besloot zijn toespraak met de populaire uitroep: Zonder ons ziekenhuis kunnen wij niet leven; zonder onze Zusters kunnen wij niet zijn!

Het ensemble „Magyari" onder leiding van de heer J. Rijpkema zorgde hierna voor een aangename muzikale afwisseling en kwam ook nadien nog enkele malen aan bod.

Hierna sprak Marguerite De Lannoy in de landstaal.

Spreekster schetste in het kort de wordingsgeschiedenis van het Hospitaal, daarbij vooral de edelmoedige rol belichtend, welke Mgr F. E. C. Kieckens daarin gespeeld heeft. Immers niet slechts heeft deze priester het initiatief tot oprichting genomen, maar heeft uit eigen middelen de onderneming zo ondersteund, dat hij tenslotte alle persoonlijk bezit aan het Hospitaal had weggeschonken en op zijn sterfbed met dank aan God kon zeggen, dat alles wat hij nu nog verder ontving een aalmoes was.

Mej. De Lannoy prees het werk van de Zusters, zo lang, met zoveel volharding en toewijding in de afgelopen honderd jaar verricht. Zij vermeldde ook met lof het werk van de huidige Rector, Pater Maurus Hulsman, onder wiens kundige leiding het Hospitaal tot zulk een model-ziekenhuis is uitgegroeid.

Zij besloot haar geestdriftige rede met de wens, dat God het vele goede dat door het Hospitaal tot stand gebracht werd, belonen moge.

Anonyme liefde

Ten slotte stond de directeur van het ziekenhuis, pater H. M. Hulsman op om namens de Zusters zijn hartgrondige dank uit te spreken voor deze ontroerende hulde van het Curaçaose volk.

Hij zeide, dat het bestuur van het ziekenhuis slechts een hulp voor de Zusters is. Het zijn de Zusters, die het werk verrichten. Binnen enkele weken zal een gedenkboek verschijnen, waarin dit werk van een eeuw ten voeten uit beschreven zal zijn. Dit boek is aan de anonyme liefde der Zusters opgedragen. Want de ziel van het ziekenhuis is de anonyme liefde der Zusters. Spreker zeide als dagelijks toeschouwer steeds weer getroffen te zijn door de liefdevolle wijze waarop de Zusters haar arbeid verrichten. Hij had daarvoor het grootste respect. Het zijn de Zusters, die het hospitaal groot gemaakt hebben. Toch voegde hij er ondeugend aan toe, heeft het zin, dat er ook een bestuur is. Want het Hospitaal zou niet geworden zijn tot wat het thans is, omdat de Zusters té goed zijn. Men moet ook zakelijk kunnen zijn, zeide pater Hulsman onder algemene hilariteit van de aanwezigen. Spreker besloot zijn dankwoord met de wens te uiten, dat de Zusters nog vele jaren voor het belang van de zieken zouden mogen blijven werken.

Aan het eind van de avond werd nog bekend gemaakt, dat de echtgenoten der doktoren de Zusters een apart geschenk hadden aangeboden in de vorm van een pickup met radio.

In de middaguren werd in de kapel van het Ziekenhuis een plechtig Danklof gehouden, waarna in een korte plechtigheid de directeur-rector pater Hulsman op symbolische wijze de eerste steen onthulde van de nieuwe in aanbouw zijnde zuid-oostelijke vleugel van het ziekenhuis. Door de firma Lindeteves N.V. werd eveneens op symbolische wijze, een tegeltableau aangeboden. Daarna werd een heildronk uitgebracht.

Ook Zuster Martina

Gisteren (zondag)-morgen heeft het voltallig bestuur van het Feestcomité Eeuwfeestviering St Elisabeths Hospitaal een bezoek gebracht aan Zuster Martina, die reeds geruime tijd ziek is en 36 jaar aan het St Elisabeths Hospitaal verbonden is geweest.

De voorzitter van het comité, dr De Windt, sprak de Zuster toe en vertelde haar alle détails van de feestviering. Zuster Martina had zelf de uitzending uit het Moederhuis te Breda kunnen volgen.

De attentie van de heren van het Comité ontroerde de Zuster zeer, vooral toen deze haar nog het persoonlijk geschenk van een doos chocolade en een fruitmand deden.

Excursie op de fabrieksterreinen

Suffisantdorp. — Gisteren brachten in twee groepen van veertig Antilliaanse vrouwen van werknemers een bezoek aan de CPIM-fabrieksterreinen. Na de rondgang die geleid werd door de heer Frans, Voorzitter van de Curaçaose Dorpscommissie werden de dames in de Algemene-recreatiezaal in het dorp op een koud glas limonade en gebakjes onthaald en werd de groep door de Passaat fotograaf op de gevoelige plaat vastgelegd. Een der dames, die onze verslaggever voor een CPIM-official aanzag, verzocht haar dank te willen over brengen aan de Directie van de Maatschappij, die het mogelijk maakte dat zij en de andere dames de fabriek mochten bezichtigen. De dames zijn allen voldaan over de trip en schuiven niet onder stoelen en banken, dat het op de fabriek zindelijk en netjes is.

De onsterfelijke St. Nicolaas

Legenden en verdichtsels rond oorspronkelijk-kerkelijke heilige

Natuurlijk bestaat Sinterklaas. Wie hier nog aan mocht twijfelen, moet op één van de laatste zaterdagen van november, 's middags tussen twee en vier uur in Amsterdam maar eens langs de straten van de binnenstad komen staan. Dan zal hij een dicht opeengepakte menigte van omstreeks een half millioen aantreffen, die urenlang de koude najaarswind en het ongemak van dreinende kinderen trotseert, om toch maar niets te missen van de plechtige intocht van Sinterklaas.

Tot in de buitenwijken van de stad is het verkeer volkomen ontwricht, duizenden politie-agenten stellen vergeefse pogingen in het werk de straten vrij te houden. Vóór het paleis op de Dam staat de burgemeester met zijn ambtsketen getooid, gereed om de Goed-Heiligman welkom in Nederland te heten, en zelfs ontbreekt vaak niet de koninklijke belangstelling. Want de intocht van Sinterklaas in de hoofdstad kan men met recht een nationale Nederlandse gebeurtenis noemen. Majestueus op zijn schimmel gezeten, gekleed in een prachtige tabberd, die in soepele plooien op de rug van zijn trouwe viervoeter ligt uitgespreid, en omringd door tientallen knechten, rijdt de Sint wuivend langs de tienduizenden grote en kleine kinderen. Wie daarna nog het bestaan van Sinterklaas durft te loochenen moet welhaast een verstokt twijfelaar zijn.

Thuisgekomen drinkt men een dampende kop chocolademelk, waarbij de eerst specifieke Sinterklaas-versnaperingen worden gegeten en daarmee is het grote, jaarlijkse Decemberfeest ingeluid.

Nicolaas van Myra

De Sinterklaas, die met zoveel eerbewijzen niet alleen in Amsterdam, maar in practisch alle steden en dorpen van Nederland, wordt ingehaald, stamt rechtstreeks van de grote katholieke heilige, die in de vierde eeuw bisschop was van Myra in Klein-Azië. Wanneer deze Heilige Nicolaas werd geboren, is niet bekend. Wij weten slechts, dat hij in 327 is overleden en oorspronkelijk werd begraven in een klooster op de Sionsberg bij Myra, in Lydië. In 1087 werd zijn stoffelijk overschot door kooplieden uit Napels geroofd en overgebracht naar Bari, in Zuid-Italië, waar het momenteel nog rust.

Pas in de veertiende en vijftiende eeuw wordt de sterfdag van deze heilige bisschop, 6 december, ook buitenkerkelijk in Nederland gevierd. Vooral de schoolkinderen zagen deze dag met grote vreugde tegemoet, hetgeen niet verwonderlijk is, want in verschillende plaatsen schonk de overheid een niet onaanzienlijk bedrag om de scholieren te onthalen.

Uit allerlei gegevens mag men concluderen, dat het reeds in de zestiende eeuw gebruikelijk was, dat de kinderen op de avond van de vijfde december bij vrienden en familieleden een schoen of klomp in de schoorsteen hingen, waarin de heilige dan des nachts zijn geschenken kon deponeren. Pas veel later kwam de gewoonte in zwang om voor het paard hooi of brood in de klomp te leggen.

Waarom werd het Sint Nicolaasfeest speciaal uitgekozen om elkaar geschenken te geven? Waarom rijdt de Sint met een vurige schimmel over de daken en werpt hij zijn gaven bij voorkeur via de schoorstenen in de huizen?

Ofschoon wij de geboortedatum van de Heilige Nicolaas niet kennen, weten wij wel, dat hij reeds op jeugdige leeftijd zijn beide ouders verloor en als wees achterbleef. Hij was evenwel in het bezit van een groot fortuin, dat hij in zijn verlangen om de armen en noodlijdenden van zijn geboorteplaats Patara in Lydië te helpen, bijna volkomen wegschonk. Hijzelf verkoos een leven van armoede en zijn vurigste wens was: God in stilte dienen. God beschikte echter anders. Hij riep hem tot het priesterschap en na de dood van zijn oom, die bisschop was van de havenstad Myra, werd Nicolaas tot bisschop gekozen.

De grote kindervriend

Ondanks deze hoge uitverkiezing bleef hij een leven leiden van boete en versterving en betoonde hij zich in het bijzonder een vriend van de kinderen. Iedereen kent de geschiedenis van de drie kindertjes, die aren hadden gelezen op het veld en op weg naar huis bij een beenhouwer binnenstapten. Deze wreef zich in de handen, keelde de kinderen en stopte ze in de zoutkuip. Als bij een wonder kwam bisschop Nicolaas binnen. De moordenaar stond te trillen, maar Nicolaas gebood hem slechts de pekelvat voor de dag te halen. Hierna sterkte hij zijn armen uit, sloeg zijn ogen ten hemel en terwijl de beenhouwer op de knieën viel en om vergeving smeekte, stonden de kinderen ongeschonden op, en gaf de bisschop hen aan hun ouders terug.

Talrijke andere legenden zijn in de loop der jaren rond deze populaire heilige geweven en het is moeilijk thans na te gaan, hoe de legende is ontstaan, dat hij in staat was stormen tot bedaren te brengen, zodat hij tot patroon van de zeelieden werd verkozen en in hoeverre het verhaal waar is van de drie geldbuidels voor drie arme adellijke meisjes, die op het punt stonden een slecht leven te gaan leiden, omdat zij geen bruidschat hadden.

Toen het gekerstende westen van Europa in de veertiende eeuw het feest van Sinterklaas algemeen ging vieren, was het bijna onvermijdelijk, dat enkele symptomen uit de voorchristelijke germaanse periode in de viering van het Sint-Nicolaasfeest werden ingeweven.

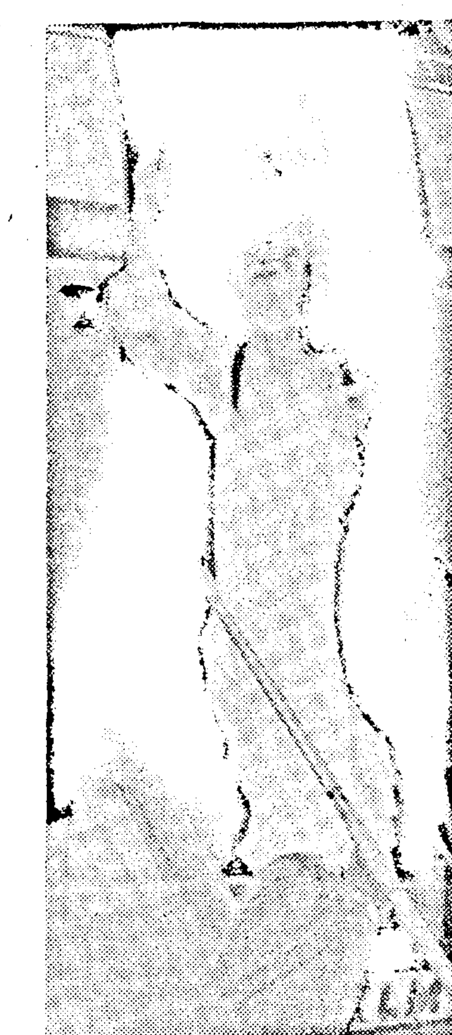
Alhoewel de Duitse geleerde Karl Meisen in zijn in 1931 gepubliceerde boek „Nikolauskult und Nikolausbrauch im Abenlande" betwijfelt, dat een gebruik, hetwelk eerst in de middeleeuwen is ontstaan, het vervolg zou kunnen zijn van een heidense traditie, zijn toch talrijke gebruiken, die met het Sint Nicolaasfeest samenhangen, moeilijk anders verklaarbaar.

In de voor-christelijke tijden vertelde men elkaar, wanneer de stormwind over de daken gierde en door de schoorstenen loeide dat wodan met zijn vurig ros Sleipnir langs de wolken reed.

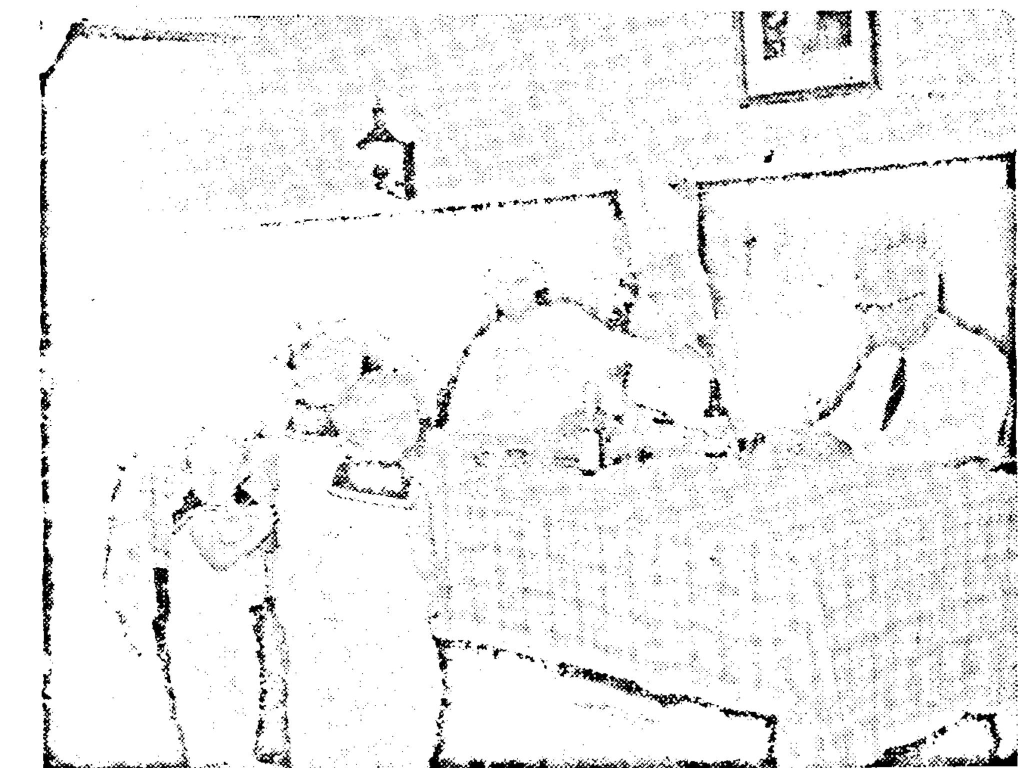
Wanneer thans nog steeds aan de kinderen verteld wordt, dat de schimmel van Sinterklaas over de daken galoppeert, is dit nauwelijks anders verklaarbaar dan door terug te gaan naar de heidense, germaanse tijd, toen de mensen in het toenmalige Nederland in angst en beven rond het haardvuur zaten en rookwolken en vonken het vertrek vulden, als de wind in de schoorsteen blies.

In bijna ieder land, en zelfs in verscheidene streken van hetzelfde land, is de viering van het Sint-Nicolaasfeest totaal verschillend. Zodra de folklore zich van een feest meester maakt, is het bijna onvermijdelijk, dat nieuwe invloeden zich met de oorspronkelijke feestelijkheden vermengen. Dit is waarschijnlijk ook het geval geweest met het Sinterklaasfeest, dat door de eeuwen heen standgehouden, ondanks het feit, dat ten tijde van de Reformatie is getracht dit feest uit te roeien.

Zolang er kinderen zijn, is het Sinterklaasfeest onuitroeibaar.

De aankomst van de K.L.M.-Sint met de K.L.M.-Convair voor een bezoek aan de K.L.M.-club. Met loeiende motoren stopte de machtige zilveren vogel nabij de poort voor de dokterskamer. Gejuich en gezang van de kinderen verwelkomde de Sint.

Sint Nicolaas in het R. K. Zeemanshuis. Er waren kinderen die het wel leuk vonden om bij de Sint te komen. Dit bewijst onze foto waar de jongste matroosjes een hartelijk woordje krijgen van de goede Sint. Rechts de heer Casiano. Voorzitter van het bestuur van het R. K. Zeemanshuis. Links naast Sint Nicolaas Pater Jansen, de aalmoezenier, en de heer L. van Meel, de manager.

Graftombe van St. Nicolaas ontdekt te Demré (Myra)

Sinterklaas-surprise voor postzegel-liefhebbers

Naar de leiding van de Turkse toeristenservice en het perswezen hebben bekendgemaakt, heeft men te Demré (het antieke Myra) in de vilayet (district) Antalya de graftombe van Sint Nicolaas ontdekt, aldus meldt de correspondent van de Nieuwe Rotterdamse Courant te Athene. Sint Nicolaas is, zoals men weet bisschop van Myra in Klein Azië geweest.

Ter gelegenheid van de ontdekking van de graftombe van Sint Nicolaas te Demré (het stoffelijk overschot zelf is in 1087 naar Bari in Zuid-Italië overgebracht) heeft Turkije een serie herdenkingspostzegels uitgegeven in (donkerblauw met bruin) is de waterzes soorten (150.000 series).

Op de postzegels van 18 piasters val van Antalya (Adalia) afgebeeld. Op de zegels van 20 piasters (blauw met donkerbruin) ziet men het arsenaal van Antalya; op die van 30 piasters (lichtbruin met donkergroen) de ruïnes van het antieke theater van Aspendos.

De postzegel van 45 piasters (groen met bruin) geeft een gezicht op de ruïnes van het theater van Sidon in Antalya. De zegel van 50 piasters, die olijfgroen met geel van kleur is, laat een lentelandschap in Antalya zien.

Op de postzegel van 65 piasters ten slotte (donker-oranje met zwart) is de kerk van Sint Nicolaas te Demré afgebeeld met in een medaillon de beeltenis van de heilige zelf. Deze zegel is dus de enige van de serie, die direct betrekking heeft op Sint Nicolaas.

De gehele serie postzegels is vervaardigd op de ateliers van de staatsdrukkerij te Wenen en maakt een fraaie indruk.

Op 10 december zullen de postkantoren te Antalya en Demré op de eerste dag van uitgifte van de zegels een speciaal stempel gebruiken. Particulieren kunnen zich voor het verkrijgen van de zegels met dit stempel direct wenden tot de beide betrokken Turkse postkantoren.

Vlag voor prinses BEATRIX

Bij K.B. is een onderscheidingsvlag voor prinses Beatrix vastgesteld. Deze vlag is langwerpig van oranje kleur, waarvan de hoogte 5/6 van de lengte bedraagt, driehoekig uitgesneden over een derde van de lengte van de vlag.

De vlag is in vier vakken verdeeld door een staand vierarmig kruis van Nassaus blauw, ter breedte van een vijfde van de hoogte der vlag, terwijl het midden van het kruis op 5/12 van de lengte van de vlag ligt.

In het midden van het kruis bevindt zich een medaillon van oranje kleur, waarop het Koninklijk wapen is geplaatst. Het schild wordt gedekt met de Koninklijke kroon. In het bovenste vlak rechts bevindt zich een jachthoorn van azuur, beslagen met zilver, (oranje), in het onderste vlak links is een roos van keel geplaatst, die genopt en gepunt van goud is (Lippe).

Fraai filmpje over Koninkl. Bezoek aan Suriname

Polygoon-Profilti is met het tweede deel van de Koninklijke reis naar de West, het bezoek aan Suriname, gereed gekomen en meer nog wellicht dan in het deel over de Nederlandse Antillen treft hierin het gelukkige gebruik van de kleur.

Het is wel een dankbare verzameling aan mensenrassen, die de camera heeft kunnen vastleggen: de Indianen temidden van de voorbereidingen voor het feest, de Bosnegers met hun kleurige doeken in hun opwindende dansen, de Hindoestaners in hun rijke klederdracht en met hun vele sieraden, de Creolen, joyeus en fleurig opgetuigd, de Javanen in hun frisse sarongs. Daarnaast het weelderig-groene bosgebied, de majestueuze rivieren, de palmbomen en de haast Hollandse polders.

En temidden van dit alles, van al deze hartelijkheid, uitbundigheid en rijke folklore, de Koningin, eerst plechtig bij de aankomst en tijdens de zitting van de Staten, later vriendelijk en charmant, innig meelevend de huldebetuigingen ondergaand. Maar vooral opgewekt en onvermoeid, zelfs in de grootste hitte. Een boeiend reisjournaal met geen gedanste intermezzo's, die in het eerste deel wel even stoorden, maar met voluit grepen uit de folklore, waaraan Suriname zo rijk is. Eén bezwaar, niet zozeer aan het adres van Piet Buis en zijn equipe, maar meer aan dat van Polygoon-Pofilti: wij hadden graag nog meer van het leven van de zo verschillend geaarde bevolking gezien. Het filmpje (ruim een half uur) is te kort.

Van de Nederlandse voetbalvelden

VVV neemt leiding in Hoofdklasse A over

ELINKWIJK struikelt over ALKMAAR

's Gravenhage. — De uitslagen der gisteren in Nederland gespeelde voetbalwedstrijden luiden:

Hoofdklasse A: Excelsior — Stormvogels 2-3; Eindhoven — A.D.O. 3-1; Fortuna — Ajax 1-2; Roda/Sport — N.O.A.D. 1-2; Limburgia — H.V.C. 4-1; D.O.S. — Rigtersbleek 6-3; Amsterdam — E.B.O.H. 4-0; V.V.V. — Vitesse 5-1; N.A.C. — Sparta 1-0;
HoofdKlasse B: Feyenoord — S.V.V. 2-0; Graafschap — D.F.C. 0-2; Enschedé — E.D.O. 2-1; Alkmaar — Elinkwijk 2-0; Willem II — G.V.A.V. 3-4; Emma — Rapid 0-1; Volewijckers — Sittardia 4-5; B.V.V. — P.S.V. 2-3; Scheveningen Holland Sport — M.V.V. 1-2;

Doordat in Hoofdkl. A zowel Fortuna als Sparta verloren, kon V.V.V., dat Vitesse versloeg, de leiding alleen overnemen.

In B. verloor Elinkwijk, doch bleef met één punt voorsprong aan de leiding.

Eerste klas A: Valk — A.G.O.V. 4-2; R.C.H. — Xerxes 0-0; N.E.C. — D.W.S. 1-0; Velocitas — Heerenveen 1-0; Enschedése Boys — P.E.C. 2-1; V.S.V. — Veendam 2-0;
Eerste klas B: Rheden — Wageningen 2-1; Zwolse Boys — Blauw Wit 1-2; Leeuwarden — Heracles 1-1; Haarlem — Helmond 2-1; Gooi — Longa 1-1;
Eerste klas C: Zwartemeer — Wilhelmina 2-1; U.V.S. — Hilversum 8-2; Helmondia — T.O.P. 1-0; K.F.C. — Zeist 2-0; Oosterparkers — Z.F.C. 1-2; Fortuna — Tubantia 1-3; Dosko — Oldenzaal 2-1; Volendam — D.H.C. 2-1.

Amateurs

Eerste klas A: R.F.C. — Velox 0-0; Rapiditas — Quick 3-1; West Frisia — U.V.V. 2-4; Gouda — H.R.C. 2-2; Spartaan — C.V.V. 1-4;
Eerste klas B: Muntendam — Arnhemse Boys afgelast; Robur et Velocitas — Veelerveen 6-3; W.A.V.V. — W.V.V. 1-3; Sneek — W.V.C. 0-2; Achilles — Zwaagwesteinde 6-2;
Eerste klas C: Brabantia — T.S.C. 0-6; V.V.H. — V.S.V. 4-0; Almania — Kimbria 3-2; Roermond — Sportclub Emma 5-3; Vlissingen — Maurits 3-2.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
07.00 — 23.30 Kantoor open tel. 2307
Van 07.00 — 07.00 J. J. Roos tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 10 Dec. 12.00 W. N. G. Broug Vermeerstraat 39 tel. 3072
B. g. g. nad inl. tel. 2400
Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel. 4326

C.S.M.

Rederij:
G. E. van den Pol tel. 3403
Scheepsagentschap
Van 07.30 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
E van der Werf tel. 3101

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel: 2096

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apèritief
5.30 Gramophoonplatenprogramma,
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Eilandelijke leeszaal!
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.10 Parada Deportiva
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 De familie Doorsnee.
21.00 „Conjunto Lirico Antillana"
21.30 Sinterklaasliedjes.
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:

17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sportnieuws.
19.15 Gevarieerd Promma
19.30 Hoorspel.
19.45 Gevarieerd Programma
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM

17.30 La hora del bolero
18.00 „Alle hens"
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Charla deportiva
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Musica
21.00 Peticiones
22.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Nieuws
18.45 Sinterklaas
19.47 Sportjournaal
19.57 Sinterklaas
20.17 Intermezzo.
20.20 Voor de West.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

DIM slaat „Voorwaarts" met 6 — 0

Paramaribo. — Gistermiddag vond in het Surinamestadion te Paramaribo de derde ontmoeting plaats tussen het elftal van „Voorwaarts" en de Colombiaanse prof club D.I.M. Doordat er van het Surinaamse elftal zes spelers geblesseerd zijn kon dit niet in het veld treden.

De vereniging „Voorwaarts" staat momenteel op de derde plaats in de bondscompetitie.

De ontmoeting werd zoals te verwachten was een overwinning voor de gasten. Met 6-0 moesten de „Voorwaartsen" genoegen nemen. „Voorwaarts" was geen partij voor DIM, dat is zeker.

SINTERKLAAS voor eerste maal naar Lagoen

Willemstad. — Voor de eerste maal in de geschiedenis zal de Sinterklaas van de Buurtverenigingen op Banda Abao, een bezoek brengen aan Lagoen. Morgenmiddag omstreeks vijf uur komt de Sint op Barber aan. Daarna gaat de reis naar Lagoen, welke plaats pas dit jaar in de kring van Buurtverenigingen werd opgenomen. Padvinders zullen aanwezig zijn om de Goedheilig Man bij te staan. Een druk gedoe voor organisatrice Zuster Douglas en haar staf.

Betaaldagen van de Noodouderdomsvoorziening.

December 1955

WESTPUNT	Donderdag	1
DOKTERSTUIN	Vrijdag	2
WILLIBRORDUS	Maandag (1 - 3 u.)	5
JAN DORET	Maandag (8 - 12 u.)	5
MONTAGNE	Dinsdag	6
DOMINGUITO	Woensdag	7
RUST	Donderdag	8
RIO CANARIO	Vrijdag	9
RIO CANARIO	Maandag	12
CAS CHIQUITO	Dinsdag	13
CAS CHIQUITO	Woensdag	14
CAS CHIQUITO	Donderdag	15
BERG ALTENA	Vrijdag	16
BERG ALTENA	Maandag	19
BERG ALTENA	Dinsdag	20

WAARSCHUWING

De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen maakt bekend dat er schietoefeningen zullen plaats vinden op de Plantage Wacao op 6 - 7 en 8 DECEMBER 1955, van 0600 tot 1300.

De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.

Uitslag Heinekens Bridgedrive

Oranjestad. — In het restaurant van het Prinses Beatrix-vliegveld had vrijdagavond de Heinekens bridgedrive plaats. De uitslag hiervan was als volgt: 1e prijs heren Van Drie/De Rooy 5610 pt; 2e prijs heren Davelaar/Wegberg 5240 pt en 3e prijs heren Francisco/Leenheer 5380 pt. De opbrengst werd ter beschikking gesteld van het contactcomité Burgerij-Militairen.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week tot 25 November 6.740.000 vaten tegen 6.167.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.